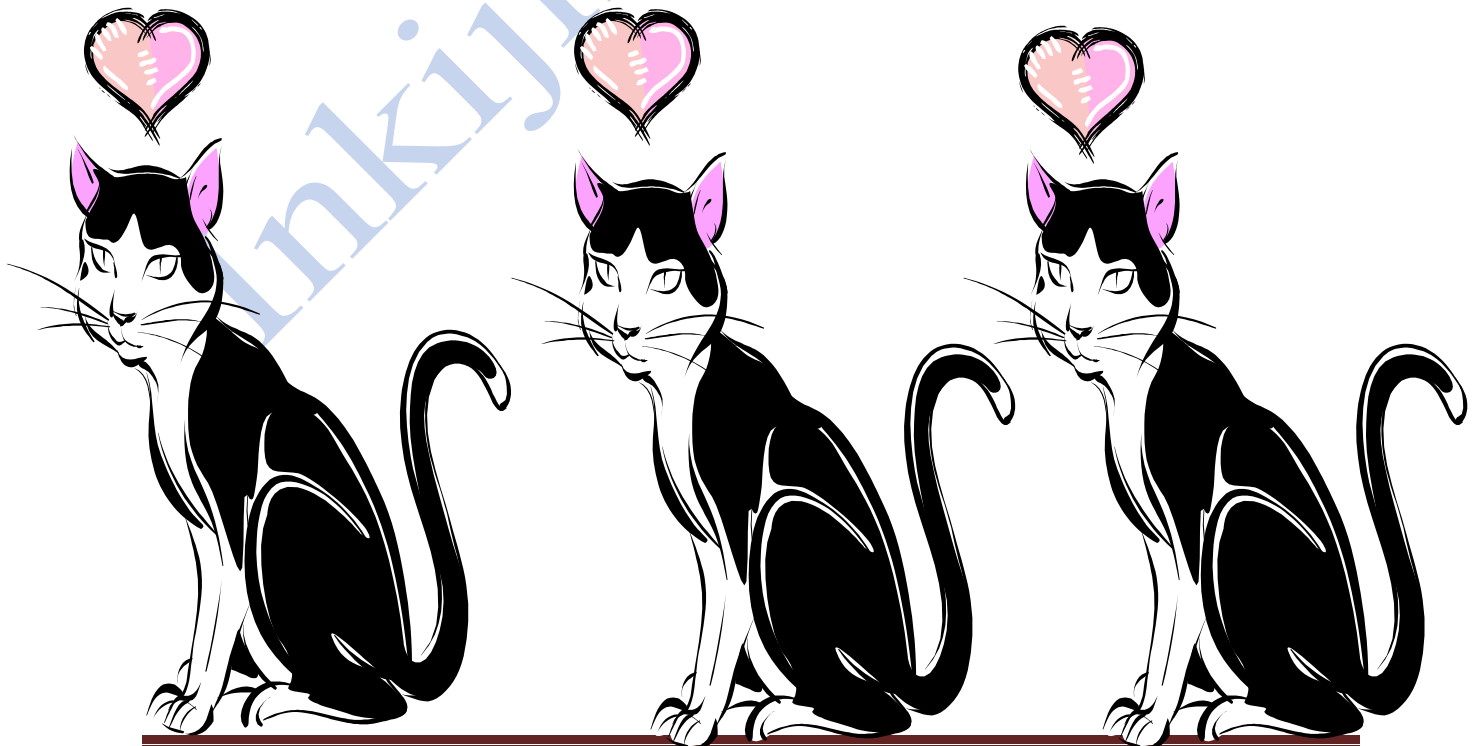

Kater zoekt Poes

Blijspel in 3 bedrijven
door
Karl Wauters

Dit werk mag slechts worden opgevoerd na voorafgaande schriftelijke toestemming van AUTEURSBUREAU ALMO bvba waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

Jan Van Rijswijcklaan 282 B – 2020 ANTWERPEN

Tel: 03/260.68.16-17 Fax: 03/216.95.32 E-mail: bestellingen@almo.be

KATER ZOEKT POES

BLIJSPEL IN 3 BEDRIJVEN DOOR: KARL WAUTERS

5 DAMES – 6 HEREN

MET:	Jan Janssens	
	Rik	(zijn beste vriend)
	Francine	(vrouw van Rik)
	James	(butler)
	Frits	(tuinman)
	Beatrix	(notaris)
	Fabunni	(nieuwe werknemer)
	Chris	(raar mannetje)
	Veronique	(chi chi madam)
	Kelly	(verlegen vrouwtje)
	Greta	(boerendochter)

KORTE INHOUD:

Jan Janssens een verstokte vrijgezel heeft kans op een enorme erfenis. Zijn grootoom waarvan hij het bestaan nog niet eens wist is overleden en Jan erft een kasteel. Maar er is een kleine voorwaarde aan verbonden. Jan moet een gezin hebben. Voor Jan is dit natuurlijk geen kleine maar een grote voorwaarde. Waar haalt een verstokte vrijgezel nu zo vlug een gezin. Gelukkig is er Rik zijn beste vriend om hem te helpen.

DECOR:

Links voor:	Deur 1 (Inkomdeur)
Links midden:	Deur 2 – Kleine en grote zetel met salontafeltje
Links achter:	Deur 3 - Tafeltje met telefoon.
Midden achter	Deur 4 en Deur 5
Rechts voor:	Deur 7
Rechts midden:	Deur 6 – Tafel en 4 stoelen
Rechts achter:	Grote Kast

Bedrijf 1: (vrijdag 6 juli)

(Als het doek open gaat komen Jan en Rik op via deur 1. Ze hebben elk een valies bij. Met open mond kijken ze rond)

Jan: Waaw, wat is dat hier? Zo prachtig.

Rik: Jan jong! Ja! Dat is hier prachtig. Ben ik blij dat jij aan geen lief kan geraken.

Jan: Wat wil je daar nu weer mee zeggen?

Rik: Als jij een lief had dan had ik zeker niet mee gemogen naar hier.

Jan: Waarom niet? De meeste dames willen een strandvakantie en geen 10 dagen in een kasteel zitten.

Rik: Weet je wat ik mij eigenlijk afvraag? Hoe kom je er nu bij om op kasteelvakantie te gaan?

Jan: Ze hebben mij deze vakantie aangeboden.

Rik: Aangeboden? Wie?

(Jan neemt een brief uit zijn jas en geeft hem aan Rik)

Jan: Hier lees maar.

Rik: “Geachte heer Janssens,
Met pijn in het hart laat ik u weten dat uw grootoom Janssens Albert is overleden ten gevolge van een aanslepende ziekte. Vermits de heer Janssens heel zijn leven alleen is gebleven en dus niet getrouwd was en ook geen nakomelingen heeft, gaan al zijn bezittingen naar zijn broer Victor. Na persoonlijk onderzoek ben ik te weten gekomen dat ook zijn broer en diens zoon Frans zijn overleden zodat u zijn enige erfgenaam bent. Alle informatie over uw erfenis wordt meegedeeld op vrijdag 6 juli in Kasteel “Ter Angst” te Bierberg. U wordt er verwacht om 20.30h stipt. James, de butler van het kasteel, zal u ontvangen. Hou er rekening mee dat u 10 dagen in het kasteel zal verblijven. Waarom? Dat verneemt u daar.

Met vriendelijke groet,

Notaris Frankjes.

(Rik geeft de brief terug aan Jan)

Jan: Mooie brief. Vind je niet?

Rik: Geheimzinnig. Dat voorlezen kan toch geen 10 dagen duren.

Jan: Als dat zo moest zijn dan zal ik nog rijk worden.

Rik: Ik sta te popelen van ongeduld om alles te vernemen. Rijk! Amaai, dat ik dat nog mag meemaken.

Jan: Rik! Ik erf! Jij niet!

Rik: Nee, nee. Ik versta het wel.

Jan: Dan is het goed.

Rik: Maar we zijn altijd al dikke vrienden geweest hé.

(Plots horen we het geluid van een dichtslaande deur en we horen een geheimzinnige lach)

Rik: (schrikt) Wat is dat?

Jan: Een dichtslaande deur en een luide lach.

Rik: Dat weet ik, maar waarom?

Jan: Dat zal die butler zijn die ons wat schrik wil aanjagen. Je weet toch dat het in een kasteel altijd wat geheimzinnig moet zijn.
(Jan kijkt op zijn horloge)
Het is inderdaad de butler. Het is 20.30h.
(Er gaat een telefoon. Jan en Rik kijken er naar)
Telefoon! Rik pak op!

Rik: Waarom? Jij bent de toekomstige miljonair, ik niet.
(Jan gaat naar de telefoon en neemt op)

Jan: Hallo, met Jan Janssens.
(stilte)
Met wie spreek ik zegt u?
(stilte)
Ah, met James de butler.
(tot Rik)
Het is James de butler.

Rik: James de butler! Vanwaar belt die?

Jan: Mijnheer James, vanwaar bel jij?
(stilte – tot Rik)
Hij zegt dat hij belt vanuit het dorp. Hij moest nog iets regelen.

Rik: Als hij in het dorp is, wie maakt hier dan zoveel lawaai?

Jan: Dat weet ik niet.
(In de telefoon)
Mijnheer James, is er hier nog iemand in het kasteel?
(stilte)
Omdat we een geluid hoorde en een geheimzinnige lach.

(stilte)
We? Ah ja. Ik ben hier niet alleen. Mijn beste vriend is hier ook.
Wanneer kom jij naar hier?
(stilte)
Dat weet u nog niet? Waarom niet?
(stilte)
Ah ja.
(tot Rik)
Hij weet niet hoelang het gaat duren in het dorp.
(langere stilte)
Ok, dat zullen we doen. Dag mijnheer James.
(Jan legt de telefoon neer)

- Rik: En?
- Jan: We moeten naar onze kamers gaan en onze valiezen uitpakken.
- Rik: Waar zijn de kamers?
- Jan: Jouw kamer is achter deur 4, de gang door en op het einde de trap op. 1ste verdiep kamer 8.
- Rik: Kan je dat op een briefje schrijven?
- Jan: Neen, want dat heb ik niet.
- Rik: Waar is uw kamer?
- Jan: Deur 3 en dan ...
- Rik: De gang doorlopen. Op het einde de trap op. 1ste verdiep kamer 9 misschien?
- Jan: Nee, gewoon de gang doorlopen en kamer 4.
- Rik: Willen we niet wisselen?
- Jan: Nee. Kom we gaan.
(Jan en Rik willen afgaan maar plots horen we weer het geluid van een dichtslaande deur gevolgd door een geheimzinnige lach)
- Rik: Jan, is hier geen wc?
- Jan: Ik weet niet. Waarom?
- Rik: Ik ben bang en vrees dat ik iets in mijn broek ga leggen.
- Jan: Kom, we gaan eerst naar onze kamers en daarna gaan we op zoek naar dat mysterie.
- Rik: Ok.

(Jan en Rik gaan af. Elk via hun deur. De scene is even leeg. Na enkele seconde komt Francine op via deur 1)

Francine: (roept) Hallo! Hallo! Is hier iemand?
(Francine kijkt rond en gaat af via deur 6. Deur 7 gaat open en Frits een oud geheimzinnig mannetje komt op en gaat richting deur 5. Op dat moment komt Rik op vanuit deur 4. Frits schrikt en gaat naar Rik)

Frits: Goeda evond mijnhaar Janssens?

Rik: Wat?

Frits: Ok zei, goeda evond mijnhaar Janssens?

Rik: Eu, goede avond. Maar ik ben mijnheer Janssens niet. Ik ben Rik Schepers.

Frits: Habt u aan goede reis gahed?

Rik: Ja.

Frits: Meg ok mij even vierstellen. ok ban James, butler ven dot kestaal.

Rik: Butler! Ben jij de butler? Jij bent vlug terug van het dorp.

Frits: Ja, haal snal, mijnhaar Janssens...

Rik: Nee! Niet Janssens! Ik ben Rik ...

Frits: (invallen) Wilt u ze vriendelook zijn im mij ta vilgen?.

Rik: U volgen? Waarom?

Frits: Det zel u wal zien mijnhaar Janssens.

Rik: Schepers!! Niet Janssens!!
(Frits en Rik gaan af via deur 7. Even is de scene leeg en daarna verschijnt Jan vanuit deur 3. Hij doorzoekt even de kamer maar plots gaat deur 5 open en notaris Frankjes komt op. Jan schrikt)

Bea: Heb ik je laten schrikken?

Jan: Een beetje.

Bea: Was je naar iets op zoek?

Jan: Eigenlijk wel.

Bea: Ik luister.

Jan: Mijn vriend en ik hoorde daarstraks een geheimzinnige lach. Ik vroeg me af vanwaar die kwam.

Bea: U heeft veel fantasie. Hier woont maar 1 persoon in dit kasteel en dat is James de butler en die is op dit moment in het dorp.

Jan: Dat weet ik. Hij belde daarstraks. Wie bent u eigenlijk?

Bea: Excuseer dat ik mij nog niet voorstelde. Ik ben notaris Beatrix Frankjes. Aangenaam.

Jan: Notaris?

Bea: U had een man verwacht?

Jan: Eigenlijk wel.

Bea: Ik hoop dat ik u dan niet teleurstel?

Jan: Nee, nee.

Bea: Gaat u zitten mijnheer Janssens dan kan ik het testament van uw grootoom voorlezen.
(Jan en Bea gaan zitten in de zetels. Beatrix neemt het testament te voorschijn)
"Beste Jan,
Ik had graag jouw gezicht gezien toen je de brief kreeg van de notaris met de melding dat je ging erven.
Je wist immers niets van mijn bestaan af. Jouw grootvader en ik waren niet de beste vrienden. Ook mijn ouders, jouw overgrootouders dus, waren mij liever kwijt dan rijk. Heel mijn jonge leven was ik het zwart schaap van de familie; Ik kon niets goed doen. Toen ik 20 was heb ik dan ook al de bruggen met mijn familie verbrand en ben ik de wijde wereld in getrokken op zoek naar wat geluk. Dat geluk heb ik gevonden. Hoe? Dat maakt hier niets ter zake. In elk geval ben ik een rijk persoon geworden. Nu ik oud en ziek ben en niet lang meer te leven heb wil ik al mijn bezittingen aan u schenken.
Je kunt heel mijn heel fortuin erven en dat is dit kasteel, het bijgebouw, dat is de oude conciërgewoning en ook nog al de gronden die erbij horen. Waarom ik? Hoor ik je denken. Wel beste Jan, omdat ik graag heb, dat dit kasteel in de familie blijft. Desondanks dat ik nooit liefde in deze familie gekend heb hou ik toch van de familie Janssens.
Ik zei: je kunt mijn fortuin erven want er is een voorwaarde aan verbonden. Ik heb nooit de warmte gekend van een gezin en dat heeft mij mijn hele mijn leven gekwetst. Ik wil niet dat jouw hetzelfde overkomt als ik. Jij bent ook vrijgezel heb ik ontdekt. Wel, dat wil ik niet! Jij moet een gezin hebben. Je moet de warmte van een familie kunnen voelen en daarom wil ik dat je binnen de 10 dagen een vrouw in je leven hebt.
Waarom zo vlug? Omdat je dan moeite moet doen om er een te zoeken. En zoeken kan je enkel via de sociale netwerken want je mag

het kasteel niet verlaten. De erfenis krijg je niet zomaar. Als je er in slaagt, is alles voor u. Indien niet, dan schenk ik al mijn bezittingen aan een goed doel. Notaris Frankjes zal toekijken dat alles vlekkeloos verloopt. Ik hoop, beste Jan, dat het je zal lukken. Vanuit de hemel duim ik alvast voor jou.

Uw grootoom,
Albert Janssens
(Beatrix steekt het testament terug weg)
Dat was het.

Jan: Waar moet ik een vrouw halen? Ik weet amper hoe dat er een vrouw uitziet.

Bea: U hebt toch al verkering gehad, neem ik aan.

Jan: Nee, nog nooit. De enige liefde die ik ken is mijn flesje bier.

Bea: 10 dagen heeft u, mijnheer Janssens, om uw flesje bier te ruilen voor een vrouw.

Jan: Maar ik mag het kasteel niet verlaten?

Bea: Uw grootoom wil het zo en ik ben er om op u te letten.
(Deur 1 gaat open en James de butler komt binnen)

James: Goede avond. Mevrouw de notaris, Mijnheer Janssens,

Bea: Dag mijnheer James. Hoe was het in het dorp?

James: Zoals altijd mevrouw. Kalm.
Mijnheer Janssens, mijn innige deelneming bij het overlijden van uw geliefd familielid. Ik zal trachten uw verblijf hier zo aangenaam mogelijk te maken. Als er iets is hoeft u het mij maar te zeggen.

Jan: Dank u.

James: Wat wenst u deze avond nog te eten?

Jan: Eu, Ik weet niet. Wat hebt u?

James: Ik zal de menukaart even halen.

Jan: Nee, dat hoeft niet. Maak maar iets klaar.

James: Ik zal een van onze beste menu's klaar maken.

Jan: Dank u.

James: Waar is uw vriend mijnheer Janssens?

Jan: Op zijn kamer denk ik.

James: Ik zal hem straks wel even roepen.

Bea: (staat recht) Ik ga ook naar mijn kamer.

Jan: U blijft hier?

Bea: Natuurlijk! Hoe kan ik je anders controleren. Toch geen bezwaar hoop ik.

Jan: Nee, nee.

James: Heeft u dan al een kamer mevrouw de notaris?

Bea: Ja. Ik ben zo vrij geweest om tijdens uw afwezigheid mijn intrek al te nemen in een van uw kamers.

James: Welke kamer? Dan kan ik hem verder in orde brengen.

Bea: Dat hoeft niet. Hij is in orde.

James: Blijft u ook eten mevrouw?

Bea: Nee, dank u. Tot later.
(Beatrix gaat af via deur 5. James af via deur 6. Enkele ogenblikken later komt Rik opgelopen via deur 7)

Rik: Jan!! We moeten hier direct weg. Het is hier levensgevaarlijk. Komaan recht!

Jan: He! He! Kalm Rik! Rustig! Wat is er aan de hand?

Rik: We moeten weg!!

Jan: Waarom? Voor wat?

Rik: Ik kwam daarstraks naar beneden en de butler was hier. Hij dacht dat ik jou was. Ik zei van niet maar hij wilde niet luisteren. Ik moest met hem meekomen. We gingen langs die deur en op de gang probeerde hij mij plots te wurgen. Ik kon mij op het nippertje bevrijden en ben gaan lopen. Het is daar een echt doolhof vol met gangen. Uiteindelijk ben ik terug hier terecht gekomen.

Jan: Rik. Dat kan niet wat je daar zegt.

Rik: Hoe dat kan niet? Geloof je me niet?

Jan: Nee, want de butler is een lieve man en die gaat voor ons straks nog koken.

Rik: Nee, nee. Hij gaat ons vergiftigen.

Jan: Rik! Wat heb jij, zeg. Wees eens wat positief.

Rik: Positief! Die oude met zijn spraak gebrek probeerde mij te wurgen.

Jan: Oude met zijn spraak gebrek?

Rik: Ja, die man verwisselde altijd maar klinkers.

Jan: Klinkers verwisselen? Dat kan niet. James spreekt keurig Nederlands.

Rik: Het kan mij niet schelen hoe hij spreekt. Hij probeerde mij te wurgen. Of moet ik soms dank u wel zeggen, als hij dat doet. Komaan, hé. We moeten hier weg!!

Jan: Rik! Luister! Ik kan hier niet weggaan. Ik kan hier rijk worden.

Rik: En ik kan hier doodgaan. Geweldig.

Jan: We moeten elkaar helpen en dan komt alles in orde.

Rik: Ik hoop het. Trouwens, waar zit die notaris. Alles ging hier stipt gebeuren en we zien hier niets.

Jan: De notaris is al geweest.

Rik: En? Wat erf je?

Jan: Dit kasteel, de oude conciërgewoning en al de gronden.

Rik: Amaai.

Jan: Maar er is een voorwaarde aan verbonden.

Rik: En die is?

Jan: Ik moet een vrouw zoeken.
(Rik begint te lachen)

Rik: Hoeveel tijd krijg je daarvoor?

Jan: 10 ...

Rik: (invallen) Maanden. Dat gaat misschien lukken, als je geluk hebt.

Jan: Nee, 10

Rik: (invallen) Toch geen 10 weken? Vergeet dan maar die erfenis. Dat gaat je nooit lukken.

Jan: 10 dagen!
(Even stilte)

Rik: (Rustig) 10 dagen. Hoe ga je dat doen? De lotto winnen is veel gemakkelijker.

Jan: Ik weet het niet.

Rik: We zullen om te beginnen ons koffers pakken en naar een of andere stad rijden en daar vrouwen gaan zoeken die met u iets willen beginnen. Je weet nooit of er een mirakel in de lucht hangt.

Jan: Ik mag hier niet weg. Ik moet vanaf hier iemand zoeken.

Rik: Is dat hier verborgen camera of zo?

Jan: Nee, hier is geen verborgen camera. Het is echt. Ik mag alleen sociale netwerken gebruiken.

Rik: Computer. Is dat hier?

Jan: Dat weet ik niet maar als dat hier is dan moet ik dat gebruiken.

Rik: Waarom moet jij een vrouw hebben?

Jan: Omdat mijn grootoom nooit de liefde van een gezin gekend heeft en hij wil dat ik dat wel ken.

Rik: Een gezin? Dan moet je niet alleen een vrouw zoeken. Je moet er ook nog kinderen mee maken. Hoe romantisch.

Jan: Lach er maar mee. Kom we gaan naar mijn kamer en nadenken over een plan. Hoe en waar zoek ik een vrouw?
(We horen weer het geluid van een dichtslaande deur gevolgd door een geheimzinnige lach.)

Rik: Daar gaan we ook eens iets moeten aan doen.
(Jan en Rik af via deur 3. Even later komen Francine en James op via deur 6)

Francine: En, zeg het nu eens. Hoe staan we ervoor?

James: Niet zo best mevrouw.

Francine: Hoe bedoel je?

James: Ik vrees dat we de situatie niet meer meester zijn.

Francine: Dat meen je niet. Dat mag niet.

James: Toch is het zo.

Francine: Onze levering gaat toch in orde komen.

James: Ik hoop het.

Francine: Spreek niet in raadsels. Vertel wat je te zeggen hebt.

James: Ik heb gebeld met de klant en ze gaan een koerier sturen.

Francine: Een koerier? Je bedoelt de koerier. Christel.

James: Christel is ziek. Ze sturen iemand anders.

Francine: Wie?

James: Dat weten ze nog niet.

Francine: Maar ik moet een naam hebben.

James: Dat kon de klant mij nog niet geven.

Francine: En hoe is met onze gast? Die Janssens?

James: Die is aangekomen. Maar hij is niet alleen.

Francine: Hoe bedoel je?

James: Hij heeft een vriend mee gebracht.

Francine: Dus we moeten 2 mensen in het oog houden.

James: Laat dat maar aan mij over mevrouw. Ik heb die 2 onder controle.

Francine: Is ons nieuw bendelid al aangekomen?

James: Nee, maar ik verwacht die elk ogenblik.

Francine: Ik ben terug weg. Hou alles onder controle en als er iets is, bel je me maar. Ik ben in het bijgebouw.

James: Er is nog iets.

Francine: Wat?

James: Wat moet ik met de notaris doen?

Francine: Is die hier ook?

James: Ze blijft hier slapen om Janssens in het oog te houden.

Francine: Ook dat nog. Hou de notaris ook maar in het oog. Waarom moet ons dat nu overkomen? We hadden beter een andere schuilplaats gekozen dan dit kasteel.

James: Het komt wel in orde mevrouw. Vertrouw me maar.
(Francine richting deur 1)

Francine: Dat doe ik. Als je maar geen fouten maakt.

James: Wees gerust.
(Francine af via deur 1)
James maakt nooit fouten.
(James gaat af via deur 6. Even later verschijnt Fabunni via deur 1. Hij heeft een koffer bij. Fabunni kijkt rond)

Fabunni: Alo!! Alo!! Isse hiere iemand!!
Nee, Hiere isse niemand.
(Hij gaat zitten in een zetel)
Ikke wachte totte er iemand komt.
(We horen weer het geluid van een dichtslaande deur gevolgd door een geheimzinnige lach. Fabunni schrikt)
Waaaw, watte wasse me datte verschie. Mijne haren kwame rechte omhoog oppe mijne zwarte lichaam.
Datte isse hiere toch gene spoken kasteel?
(James komt op via deur 6)

James: Ik dacht al dat ik iemand hoorde. Wie ben jij?

Fabunni: Ikke benne Fabunni. Ikke komme hiere werken.

James: Wat kom jij hier doen?

Fabunni: Hiere werken. Of neemt oe gene zwarte mijnhere aan?

James: Bent u te vertrouwen?

Fabunni: Ah ja, natoerlijk mijnheer. Ikke ben Fabunni.

James: Ja en dan?

Fabunni: Oe niet weten watte Fabunni betekent.

James: Nee, dat weet ik niet.

Fabunni: Fabunni betekent geschenke van god.
(James kijkt naar omhoog)

James: Dank u god voor uw geschenk.
(Fabunni kijkt ook naar omhoog)

Fabunni: Ikke zie god niet. Kijkt oe door het plafond?

James: Nee, toch niet. Ik praat tegen het plafond.

Fabunni: Oe bent zo een beetje gek zeker.

James: Nee, dat ben ik niet. Weet u wat je hier moet komen doen?

Fabunni: Ikke moete komen droeken.

James: En kan je dat?

Fabunni: Natoerlijk. Ikke hebbe al gewerkt in een droekerij.

James: Dat is dan toch al iets positief. En wat moest je daar doen?

Fabunni: Het droekwerk in de brievenbussen steken.

James: Maar dan ben jij toch geen drukker maar een besteller.

Fabunni: Het wasse toch in een droekerij.

James: Kan je zwijgen? Ik wil zeggen, het werk dat je moet doen mag geen daglicht zien. Als je begrijpt wat ik bedoel.

Fabunni: Fabunni begriipe. Fabunni werke in het donker.

James: Je kunt hier blijven wonen en je wordt uitbetaald in het zwart.

Fabunni: Ikke benne het gewoon om te werken in het zwart.

James: (zucht) Ga maar naar uw kamer.
(wijst naar deur 2) Die Deur daar. De gang doorlopen. Op het einde de trap op. 1ste verdiep kamer 1.

Fabunni: Dank oe wel mijnheer. Ikke zal goed voor oe werken. Oe zal gene spijt hebben.
(Fabunni af via deur 2. James neemt de telefoon en draait een nummer)

James: Mevrouw, het is James hier.
(stilte)
U moet direct naar hier komen. Er is iets vreemds met die nieuwe.
(stilte)
Het is een neger.
(stilte)
Nee, ik hou u niet voor de gek. Het is een echte neger. Een zwarte.
(stilte)
U komt ommiddeljik naar hier? Dat is heel goed. Tot straks mevrouw.
(James legt de telefoon neer. James gaat richting deur 6)
Ik heb er geen goed oog in.
(James af via deur 6. Even later komen Jan en Rik terug op via deur 3)

Jan: Ik weet het niet meer.

Rik: Ik ook niet. We hebben alles afgezocht en nergens een computer gevonden.

Jan: Hier sta ik dan met mijn sociale netwerken.

Rik: Die grootoom van u is een grapjas. Ik denk dat alles wat hier gebeurt verzonnen is.

Jan: Dat kan niet Rik. Zo een gek verhaal kan niemand verzinnen.

Rik: Als het niet verzonnen is en als er hier werkelijk geen computers zijn hoe ga je dan aan een lief geraken?

Jan: Dat weet ik niet.

Rik: Weet je wat? Ik loop naar buiten lopen en roep een uur lang: Mijne maat zoekt een lief! Wie wilt hem? (2X)

Jan: Help mij liever, in plaats van met mij te lachen.
(ze denken even na)

Rik: Ik weet het!

Jan: Wat?

Rik: We zetten een advertentie in de krant.

Jan: Zoiets als: Man zoekt vrouw?

Rik: Ja, is dat geen goed idee?

Jan: Misschien wel.

Rik: Ik weet niets anders.

Jan: Maar zal daar wel volk op af komen? In de krant staat het elke dag vol van dat soort advertenties.

Rik: Ik weet het. Het zal dan toch geen goed idee zijn.

Jan: Of we moeten met onze advertentie opvallen.
(Weer denken ze even na)

Rik: Kater zoekt poes!!

Jan: Wablieft?

Rik: Kater zoekt poes!!

Jan: Ik moet een lief zoeken Rik. Ons kat niet.

Rik: Maar nee. Serieus. Kater zoekt poes! Dat valt op.

Jan: Hoe leg je dat uit?

Rik: Al de kranten staan vol met advertenties zoals man zoekt vrouw. Iedereen kijkt daar over. Maar opeens zien ze “Kater zoekt poes” staan en dat wekt nieuwsgierigheid op. Dus...

Jan: (invallen) Iedereen leest het.

Rik: Zeg nu zelf. Is het een goed idee of is het een goed idee?

Jan: Het is een goed idee.
(Jan neemt een stuk papier uit zijn zak en begint te schrijven)
Dus titel: Kater zoekt poes.
En dan?

Rik: Hallo, ik ben een goed uitziende kater met een goede opvoeding die dringend op zoek is naar een poes.

Jan: Is dat niet wat te belachelijk?

Rik: Wil je scoren?

Jan: Ja.

Rik: Laat me dan doen. Voouit schrijf op! Hallo, ik ben een goed uitziende kater met een goede opvoeding, die dringend op zoek is naar een poes.
(Jan schrijft alles op)
Indien er lieve kittens zijn is dat geen bezwaar. Deze sportieve, zachte kater zal die kleintjes liefdevol in zijn armen sluiten.
Ik zoek een veelzijdig, serieus, hartelijk, warm, actief, rustig, lief, open, enthousiast, blijmoedig en zeer romantisch iemand.

Jan: Is dat niet wat overdreven?

Rik: Zwijg en schrijf verder.
Ben jij die leuke, spontane poes en wil je de liefde van deze kater ervaren, breng dan volgende vrijdag 13 juli een bezoek aan Kasteel “Ter Angst” te Bierberg. U wordt er verwacht om 12h voor een kennismaking in een sfeervol romantisch interieur. Kandidaat poesjes kunnen reageren via de krant.
Vriendelijke groeten,
Jan Janssens
Dat is het.

Jan: En daar ga volk op af komen?

Rik: Daar mag je zeker van zijn. Je gaat mij nog bedanken.

Jan: Maar vrijdag den 13de!! Kan dat geen dag eerder?

Rik: Ah nee, die brief moet nog op de post, daarna moet hij nog in de krant komen en dan moeten de dames er nog op reageren. Dat kan niet

eerder en daarbij dat van die 13de is een fabeltje. Vertrouw me, op vrijdag den 13de loopt alles op wielmpjes.

Jan: (zucht) Ik zal je maar geloven, zeker. Allee, dan ga ik nu op mijn kamer alles overschrijven.
(Opeens horen Jan en Rik iemand roepen)

Francine: (af) James! James!

Rik: Verdomme!

Jan: Wat is er?

Rik: Vlug, achter de zetel en zwijg!

Jan: Waarom?

Rik: Still!
(Jan en Rik verdwijnen achter de zetel. Francine komt op via deur 1)

Francine: James! James! Waar zit die nu? Ik moest dringend naar hier komen en hij is niet te zien.
(Francine af via deur 6. Jan en Rik komen tevoorschijn)

Jan: En mag ik nu weten wat dit te betekenen heeft! Wie was dat?

Rik: Eu... Ik durf het niet zeggen.

Jan: Dat is niet erg. Ik zal het aan de dame zelf gaan vragen.

Rik: Nee, niet doen. Ik zal het zeggen.

Jan: Ik luister.

Rik: Dat eu... Dat is mijn vrouw.

Jan: Dat is u wat??

Rik: Mijn vrouw.

Jan: Dat kan niet! Jij hebt geen vrouw.

Rik: Ik heb dat wel. Al een half jaar.

Jan: Wat? En hoe komt dat ik van niets weet?

Rik: Ik durfde het tegen u niet te zeggen. Ik was bang dat ik dan uit de vrijgezellenclub ging gesmeten worden.

Jan: Rik. Ik geloof u niet.

Rik: Het is waar Jan. Het is echt waar. Ik ben met die vrouw getrouwd. Francine heet ze.

Jan: Hoe heb je die leren kennen?

Rik: Via een advertentie in de krant.

Jan: Kater zoekt poes?

Rik: Nee. Hengst zoekt merrie.

Jan: Wat komt die hier doen?

Rik: Dat weet ik niet. Ik dacht dat die in het buitenland zat.

Jan: Die mag u hier niet zien.

Rik: Nee zeker niet.

Jan: We moeten u verstoppen.

Rik: Ik kan mij toch geen 10 dagen ergens opsluiten.

Jan: Dan moeten we voor u een vermomming zoeken.

Rik: Moet ik mij verkleeden?

Jan: Ja, maar in wat?

Rik: Een vrouw.

Jan: Rik, het is geen tijd om hier de plezante uit te hangen. Trouwens waar ga je vrouwen kleren halen? Ik heb een beter idee. We maken van u een neger.

Rik: Een zwarte?

Jan: Nee, een witte. Natuurlijk een zwarte. Heb jij al een witte neger gezien misschien?

Rik: Nee.

Jan: Kom, we zijn weg. We gaan van u een Afrikaan maken.
(Jan en Rik gaan af via deur 3. Enkele ogenblikken later verschijnen Francine en James via deur 6)

Francine: Maar dat is toch geen probleem.

James: Geen probleem? Met alle respect, mevrouw, maar ik vertrouw die neger niet.

Francine: Waarom niet? Omdat hij zwart ziet?

James: Nee mevrouw, ik ben geen racist.

Francine: Waarom dan wel?

James: Omdat ik hem heb gezien. Hij heeft het niet. Hij heeft geen ervaring.

Francine: Naar het schijnt heeft hij toch in een drukkerij gewerkt.

James: Ja, maar niet als drukker, maar als een besteller. Hij is verdomme een facteur. Kom nu, mevrouw, maar zo iemand kan toch geen lid worden van onze bende.

Francine: Ik wil die man zien. Ga hem halen.

James: Mag ik eerst terug naar de keuken? Ik was het eten voor onze gasten aan het maken.

Francine: Ik zal wel naar de keuken gaan. Haal jij onze nieuwe kracht.

James: Tot uw dienst mevrouw.
(James gaat af via deur 2. Francine wil afgaan via deur 6 maar Frits komt op via deur 7)

Frits: Mevrouw, mag ik u even spreken?

Francine: Ja Frits. Wat is er?

Frits: Wa habban bazoek.

Francine: Dat weet ik.

Frits: Wet moet ok armaa dien?

Francine: Niets. James houdt alles wel onder controle

Frits: Des gied. Enders miet ja hat meer zeggen.

Francine: Dat zal ik zeker doen. Ah ja, uw nieuwe helper is aangekomen. Ik stuur hem straks naar u. Wees er alstublieft niet te streng voor.

Frits: Ok zel mijn bast dien.

Francine: Dank u.
(Frits gaat terug af via deur 7. Deur 3 gaat open. James en Fabunni komen op)

James: Mevrouw, mag ik u voorstellen. Fabunni.
(Francine gaat naar Fabunni en geeft hem een hand)

Francine: Aangenaam, mijnheer. Mijn naam is Francine. De baas hier.

Fabunni: Aangename madame. Het isse ene ere ome voor oe te moge droeken.

Francine: Dank u.
(tot James)
James, kan je ons even alleen laten. U hebt nog wel wat werk in de keuken, veronderstel ik?

James: Inderdaad mevrouw.
(James af via deur 6)

Fabunni: Die boetler zeide da gij mij moete spreke.

Francine: Ja, maar gaat u toch zitten.
(Francine wijst naar de zetels en Fabunni neemt plaats in eentje)

Fabunni: Dank oe.

Francine: Ik heb vernomen dat u in een drukkerij gewerkt hebt.

Fabunni: Jawelle madame.

Francine: Dat is goed. Hou jij van gevaarlijk werk?

Fabunni: Watte isse gevaarlijk madame? Ikke benne slimme genoeg omme niet te dicht bij de droekemachine te kome.

Francine: Dat bedoel ik niet.

Fabunni: Watte danne wel madame?
(Francine gaat naast Fabunni zitten)

Fancine: Wel, eu, het is moeilijk te zeggen. Ik zal een voorbeeld geven. 1: Je hebt thuis een drukmachine. 2: je wil iets kopen van 1000€ maar je hebt maar 500€. Wat doe je dan?

Fabunni: Mag ikke eve nadenken madame?

Francine: Natuurlijk.

Fabunni: Hoevele kwisse vrage zijn er madame?

Francine: 1
(even stilte)

Fabunni: Maar madame. Datte isse ene strikkevraag. Droeken isse het antwoord. Droeken. Ah ja, ikke hebbe thuse ene droekemachine.

Francine: Dus jij drukt zelf je geld.

Fabunni: Ah ja madame. Ikke hebbe ene machine. Fubunni niet gekke zijn. Fabunni geld droeken.

Francine: Dan maak je wel vals geld. Dat weet je toch?

Fabunni: Datte isse toch niete erg madame. Ene briefke vals geld meer of minder. Er zijne genoeg valse geldmakers inne de wereld.

Francine: Juist. Zoals hier.

Fabunni: Inderdaad madame. Zoals hier. (vlug) Watte madame?

Francine: Zoals hier.

Fabunni: Heefde oe ene droekemachine?
(Francine knikt)
Enne droeke oe valse geld?
(Francine knikt)
Danne bent oe ene valse moenter.
(Francine knikt)

Francine: Ja en ik zou graag hebben dat onze lieve Afrikaan voor mij de centjes drukt.

Fabunni: Mare madame. Danne worde ikke ook ene valsemoenter.

Francine: Een briefje vals geld meer of minder. Er zijn toch genoeg valse geldmakers in de wereld. Dat zijn uw eigen woorden dus dat is toch niet zo erg.

Fabunni: Mare datte wasse maar om te lachen, madame.
(Francine kijkt Faunni lief aan)

Francine: En als ik het nu lief vraag? Wordt mijn lieve Fabunni dan lid van mijn bende.

Fabunni: Nee, madame. datte kan ikke niet doen.

Francine: Echt niet stoere jongen?

Fabunni: Fabunni isse bang vanne de politie, madame.

Francine: Waarom, knappe bink? De politie weet hier toch niets van.

Fabunni: Misschien sture die mij terug nare de Afrika, madame.

Francine: Ben jij hier illegaal?

Fabunni: Ja, madame, mare tege niemand zegge, hé

Francine: Nee, ik zal niets zeggen maar dan moet je wel voor mij de centjes drukken.

Fabunni: Mare, madame. Ikke wille niet.

Francine: Je moet, mijn beste Fabunni, of Afrika wacht op u.

Fabunni: Ik wille niet naar de Afrika. Oe chanteert mij, madame.

Francine: Noem het zoals je wil. Maar nu ter zake. Sta recht en ga die deur in. Volg de gang tot op het einde en roep heel hard op Frits. Die zal je wel uitleggen hoe alles werkt.

Fabunni: Mare madame. Ikke wille niet.

Francine: Dat heb je daarjuist ook al gezegd. Maar verdwijn nu en doe wat ik je zeg of je mag terug naar Afrika.
(Fabunni staat recht en denkt even na)

Fabunni: In orde madame. Ikke zalle het doen madame.

Francine: Fantastisch. Ga nu maar.
(Fabunni af via deur 7. James komt met borden en bestek op via deur 6. Hij gaat naar de tafel en begint de tafel te dekken)

James: Wat is er mevrouw? Je bent zo stil. Ik had gelijk zeker. Met die Fabunni kan je niets aanvangen.

Francine: Nee, dat is het niet.

James: Wat dan mevrouw? Toch geen problemen?

Francine: Ik weet het niet.

James: Hoe bedoelt u? U spreekt in raadsels.

Francine: De gasten en die notaris. Ik heb geen goed voorgevoel.

James: Het komt wel allemaal in orde.

Francine: Ja maar we moeten toch op onze hoede zijn.

James: Zou de politie ons op de hielen zitten?

Francine: Ik weet het niet.
(Francine gaat naar deur 1)
Ik ga nog even naar het bijgebouw. Nadenken want er is hier iets niet pluis. Ik voel het.

James: Waar is Fabunni gebleven?

Francine: Normaal is hij nu bij Frits, althans als hij niet verloren gelopen is in al die gangen.
(Francine af via deur 1. James doet verder met zijn werk en Beatrix komt op via deur 5)

Bea: James, wat een geluk dat ik je hier aan tref.

James: Kan ik iets voor u doen mevrouw?

Bea: Zou het mogelijk zijn om toch nog iets te eten?

James: Natuurlijk mevrouw de notaris. Ik haal even een bord en bestek uit de keuken.
(James af via deur 6. Van zodra James verdwenen is doorzoekt Beatrix de kamer.)

Bea: Hier is ook niets te vinden.
Beatrix gaat terug af via deur 5. Fabunni op via deur 7. Hij kijkt eerst of er iemand is)

Fubunni: Niemand. Ikke moete hiere terug weg. Ikke benne bang. Ikke zitte hiere tussen de valse moenters.
(We horen weer het geluid van een dichtslaande deur gevolgd door een geheimzinnige lach. Fabunni schrikt)
Waaaw, watte wasse me datte were verschiete. Mijne pipi en mijne kaka liggen bijna in mijn broeke. Vloeg mijne koffer halen en troeg weg.
(Fabunni af via deur 2. Frits komt op via deur 7.)

Frits: Febunno! Febunno! Weer zat die nu?
(Jan komt op via deur 3)

Jan: Dag Mijnheer. U heb ik hier nog niet gezien.

Frits: Ok hab u ook nig niet gazien. Ok ban Frits, da tuinmen.

Jan: Ik ben Jan Janssens. Ik logeer hier.

Frits: Aangeneem.

Jan: Aangenaam. Mijn vriend dacht dat je de butler was.

Frits: Det wes meer aan grepje. Meer sirry, ok moet terug een hat wark.
(Frits gaat af via deur 7 en Jan gaat naar deur 3 opent deze en roept op Rik)

Jan: Rik! Rik! Waar blijf je nu?

Rik: (af) Ik Kom!

Jan: Dat kan toch niet zo lang duren!

Rik: (af) Ik kom heb ik gezegd!!
(Jan doet de deur terug dicht en gaat zitten in een zetel. Rik komt op via deur 3. Hij is onherkenbaar geworden. (snor en pruik) en ziet eruit als een kok.)
Hier ben ik dan.
(Jan begint te lachen)
Niet lachen! Ik doe dit speciaal voor u.

Jan: Nee, ik zal niet lachen.
(Jan blijft toch lachen)
Of toch proberen om niet te lachen.

Rik: Waar heb je die vermomming vandaan gehaald?

Jan: Van onze toneelgroep. Alleen dat kostuum heb ik niet bij.

Rik: Vanwaar komt dat dan?

Jan: Van ergens uit een kamer.

Rik: Maar dan is dat van iemand die hier verblijft.

Jan: Maar nee, die liggen hier al lang. Die zijn van niemand. Die zijn hier gewoon blijven liggen.

Rik: Ja, dat kan.

Jan: Of het moest van de tuinman zijn.

Rik: De tuinman?

Jan: Ja, de tuinman. Oh ja, je zal hem wel kennen. Dat is uw oude vriend.

Rik: Heb jij den ouwe gezien? Maar dat ist och geen tuinman. Hij zei dat hij de butler was.

Jan: Dat was maar een grapje. Het is echt een lieve oude man.

Rik: Jij gelooft dat.

Jan: Ja, ik geloof dat. Het is een vriendelijke man. Hij spreekt inderdaad wel wat raar maar ik versta hem goed.
(Jan begint terug te lachen)
Wel, je ziet er goed uit. Ik denk dat deze vermomming veel beter is dan dat we van u een neger moesten maken.

Rik: Dat ging toch niet. We hadden geen schoenblink bij.

Jan: Zeg, waar ga jij je nu verstoppen?

Rik: Nergens. Vanaf nu ben ik jouw persoonlijke kok. In deze kleding herkent mij niemand.

Jan: Je zal toch wel iets aan je stem moeten veranderen.
(Rik begint te praten met een Limburgs accent. Men mag natuurlijk ook een ander accent nemen)

Rik: Hoe wil je dat ik mijn stem verander?

Jan: Zo! Goed Rik! Fantastisch! Zeg nog eens iets?

Rik: Vanaf nu zal ik u goed dienen meester.

Jan: Waar heb jij zo leren spreken?

Rik: Ik heb nog familie in de Limburg.

Jan: Nu moeten we u nog een naam geven.

Rik: Ik had gedacht aan ...
(Op dat ogenblik komt James op via deur 6 met een bord en bestek)

James: Mijnheer Janssens, ik
(Van zodra hij Rik ziet laat hij alles vallen.
Theo!!!! Je bent terug!!!

EINDE

Bedrijf 2: (vrijdag 13 juli)

(Als het doek open gaat, loopt Jan te ijsberen door de kamer. James staat erop te zien. De tafel is zeer mooi gedekt)

James: Mijnheer Janssens, u hoeft toch niet zo zenuwachtig rond te lopen.

Jan: Ik ben toch niet zenuwachtig.

James: Waarom loopt u dan zo heen en weer?

Jan: Omdat ik zenuwachtig ben.

James: Nogmaals! Dat is voor niets nodig.

Jan: Ah nee! Ik ga wel afspreken met een vrouw hé en dat voor de eerste keer in mijn leven.

James: Vrouwen.

Jan: Nee. Vrouw.

James: U vergist zich mijnheer Janssens. Vrouwen.

Jan: Nee! Enkelvoud! Ik spreek af met 1 vrouw en niet met meerdere vrouwen.

James: Ik weet uit zeer goede bron dat er hier zo dadelijk voor u meerdere vrouwen aanwezig zullen zijn.
(Jan stopt met rond te lopen en gaat naar James)

Jan: Zeg dat nu nog eens.

James: U heeft me goed gehoord.

Jan: Van wie weet je dat?

James: Mevrouw de notaris heeft me dat deze morgen laten weten. Zij heeft contact opgenomen met de krant.

Jan: En hoeveel gaan er hier passeren?

James: Dat zal de notaris zelf komen zeggen.
(James gaat naar deur 6)
Ik zal eens gaan kijken naar de keuken om te zien of onze kok alles in orde heeft. Uw gasten zullen hier niets te kort komen mijnheer Janssens
(James af via deur 6)

Jan: Meer dan 1 vrouw! De wereld zit toch raar in elkaar. Heel mijn leven wist ik amper het bestaan van dat ander geslacht en nu gaan ze ermee naar mijn hoofd gooien. Dat kan niet goed aflopen.

(Deur 2 gaat open en Fabunni verschijnt)

Jan: Fabunni, ken jij iets van vrouwen?

Fabunni: Ikke wete dare niets van mijnheer? Waarom?

Jan: Ze gaan de vrouwen naar mijn hoofd smijten.

Fabunni: Dat ze danne die vrouwen maare verre genoeg smijten dan kanne kik ze oppe rapen.

Jan: En wat ga er dan mee doen?

Fabunni: Datte wete ikke nog niet. Boem boem misschien.

Jan: Zo direct, van de eerste maal? Moet ik de vrouwen eerst niet wat beter leren kennen.

Fabunni: Ik wete het eigenlijk niet. In de Africa praten we niet met die vrouwe. Dare doen we enkele de praktijk.

Jan: Ach, ik zal wel zien. Wat kom je doen?

Fabunni: Ikke benne op weg naar die kok. Ikke zou graag wete watte we eten.

Jan: Ik hoop iets lekker maar ik heb niet veel vertrouwen in die Theo zijn kookkunst.
(Beatrix komt op via deur 1)

Bea: Mijnheer Janssens, ik kom u wat informatie geven over uw grote dag.

Jan: Dat is een goed idee want ik zit op hete kolen.

Bea: Uw advertentie is een groot succes geworden.

Jan: Ik weet het. James heeft het al gezegd. Meer dan 1 vrouw naar het schijnt.

Bea: Inderdaad.

Fabunni: Hij mag er altijd ene nare mij geven. Isse er gene zwarte madame bij?

Bea: (negeert Fabunni) 4 personen zullen de revue passeren.

Jan: 4 vrouwen bedoel je?

Bea: Dat weet ik eigenlijk niet. Er is een Kelly, een Veronique, een Greta en een Christiaan. Maar volgens mij zal dat Christiane moeten zijn. Dat hoop ik toch voor u.

Jan: Ik ben niet voor de mannen hé.

Fabunni: Ikke eigenlijk ook ni of het moete ene knappe gast zijn, danne wille ikke ene uitzonderinge make.

(Jan en Beatrix kijken Fabunni vragend aan)
Ja, ge moete alles eens probere in het leven hé.

Jan: Liever jij dan ik.
(James komt op via deur 6)

James: In de keuken is alles in orde. Theo heeft een heerlijke hapjes gemaakt, mijnheer Janssens.

Jan: Zolang ik er niet moet van eten, is dat allemaal in orde.

Fabunni: Wilt oe daarmee zegge datte die kokke niet kanne koken?

Jan: Wel... Laat maar.

James: Fabunni, heb jij geen werk meer?

Fabunni: Ja mijnhere de boetler, ikke moete nog gaan droeken.

Bea: Gaan drukken. Wat bedoel je daarmee?

Fabunni: Geld droeken, madame.

James: (streng) Fabunni!!!

Bea: Maar James, laat Fabunni nu toch eens uitspreken.

James: Fabunni is een grapjas maar hij moet leren grapjes maken over zaken waar hij grapjes mag over maken mevrouw. (tot Fabunni) En nu aan het werk!

Fabunni: Jawel, mijnhere de boetler.
(Fabunni af via deur 7)

James: Excuseer mij, voor mijn kleine uitbarsting, maar u moet begrijpen dat we nieuw personeel een beetje moeten sturen.

Jan: Ja, ja, het is in orde.

Bea: Als hij echt geld drukt, mag hij altijd wat naar mij geven.

James: Ik zal het even voor jullie verduidelijken. In dit kasteel is er een klein bedrijfje waar men speelgoed maakt. Fabunni is op dit moment bezig met speelgeld te maken voor Monopoly. Maar we wijken af. Mijnheer Janssens, ik zal de eerste kandidaat voor u gaan halen.
(James gaat naar deur 1)

Jan: Zijn ze er al?

Bea: Er staan er al te wachten.

Jan: Laat ze maar komen. Ik ben er klaar voor.
(Jan loopt terug zenuwachtig op en neer)

Bea: U hoeft niet zo zenuwachtig te zijn, mijnheer Janssens. James zal u wel bijstaan. U kan op hem rekenen. Niet waar, James?

James: Natuurlijk, mevrouw de notaris.

Jan: Ik ga eens even naar de wc. De spanning, versta je?
(Jan loopt af via deur 3 en James af via deur 1. Beatrix neemt haar gsm)

Bea: Collega, ik heb groot nieuws. James is lid van de bende. Hij heeft zichzelf verraden door mij iets wijs te maken. Ons vermoeden is dus juist. Hij komt uw richting uit. Kom maar in actie. Ik verwittig agent 3.
(Beatrix belt een ander nummer)
Collega, ik heb groot nieuws. James is lid van de bende. Hij heeft zichzelf verraden door mij iets wijs te maken. Ons vermoeden is dus juist. Kom maar in actie. Ik heb agent 2 ook verwittigd.
(Beatrix stopt haar gsm terug weg en gaat af via deur 5. James en Veronique komen op via deur 1. Veronique is heel mooi gekleed en heeft veel sieraden aan)

James: Kom binnen mevrouw en neem alstublieft plaats in de zetel.
(Veronique gaat zitten)

Veronique: Dank u.

James: Mijnheer Janssens komt binnen enkele ogenblikken.

Veronique: Dat is goed. Dank u wel.

James: Kan ik u misschien al een drankje aanbieden?

Veronique: Ik wacht wel even op mijnheer Janssens.

James: Geen probleem.
(James gaat naar deur 6)
Wilt u mij nu even excuseren.
(Veronique knikt. James gaat af via deur 6. Veronique staat recht en kijkt rond in hele kamer. Enkele ogenblikken later komt Jan op via deur 3)

Jan: Sorry, ik moest even naar de wc.
(Hij gaat naar Veronique)
Aangenaam ik ben Jan Janssens.

Veronique: Heb jij je handen gewassen Janssens?

Jan: Wablieft?

Veronique: U heeft me goed genoeg gehoord! Ik vertik het om alles 2 maal te zeggen.

Jan: Ja, ik heb mijn handen gewassen. Waarom stel je me die vraag?

Veronique: De man is het raarste wezen uit het dierenrijk. Men kan er niets mee aanvangen. Wij vrouwen zijn door de schepper op de wereld gezet om dat ras in goede banen te leiden. Wij moeten het opvoeden.

Jan: Overdrijf je nu niet een beetje?

Veronique: Heb ik gevraagd om mij te onderbreken?

Jan: Nee, maar...

Veronique: (invallen) Zwijg dan. Als een vrouw spreekt moet de man luisteren en goed luisteren en haar zeker niet onderbreken. Ik heb je iets te vertellen. Volgende week trouw ik met u.

Jan: Trouwen? Ik ken u nog niet eens.
(Veronique hoest even)
Ok, ik zwijg.

Veronique: Dus we trouwen en al jouw bezittingen worden op mijn naam gezet. Ik verhuis definitief naar hier en dan word ik een zeer belangrijk persoon. Al mijn vriendinnen zullen naar mij opkijken. Ik noem mijzelf barones Veronique Aurelia Paola Bernadette Du Boi.

Jan: Moet er geen Janssens in uw naam staan?

Veronique: (streng) Had ik nu niet gezegd om te zwijgen Janssens?

Jan: Ik mag toch ook nog iets zeggen?

Veronique: Nee! Ga zitten!
(Jan gaat vlug zitten aan tafel)
Ik ga dit kasteel even van naderbij bekijken. Straks kom ik terug en dan praten we verder.
(Veronique af via deur 4)

Jan: Wat was dat! Dat is geen vrouw! Dat is een sergeant. Als alle vrouwen zo zijn dan ga ik nog wat meemaken.
(Opeens vliegt deur 1 open en Greta stormt binnen. Zij is wat je noemt een wilde boerendochter)

Greta: Wie is hier de Jakke?
(Jan staat recht)

Jan: Ik.

Greta: Kom hier dat ik u binnen draai!!

(Greta loopt naar Jan en geeft hem een hartstochtelijke zoen)

Jan: (hapt naar adem) Wat, eu, wat betekent dit?

Greta: Ons vader heeft gezegd dat ik direct het ijs moet breken.

Jan: Maar toch niet zo?

Greta: Was het niet goed?

Jan: Ja dat wel maar...

Greta: (invallen) Kom dan hier! Nog een keer!
(Er volgt weer een lange zoen)
Ik krijg de smaak te pakken.
(En weer een zoen)
Ik kan toch goed kussen, hé? Ik heb thuis geoefend met onze Jos.

Jan: (buiten adem) Jos, wie is dat?

Greta: Ons varken.

Jan: (nog steeds buiten adem) Doe jij altijd wat uw vader zegt?

Greta: Dat is zeker. Je moet toch naar uw ouders luisteren. Weet jij wat ons vader nog zegt?

Jan: (nog nahijgend) Nee.

Greta: Dat ik u moet bespringen.
(Jan loopt naar de andere kant van het podium)

Jan: Nee, nee laat maar.

Greta: Ik moet weten wat voor vlees dat ik in de kuip heb.
(Greta loopt naar Jan maar deze kan haar nog net ontwijken en loopt rond de tafel en zetels. Greta gaat er achter aan. Terwijl ze rondlopen komt Rik op via deur 6 met hapjes. Hij botst tegen Jan aan en alles vliegt in het rond. James komt ook snel op via deur 6)

James: Theo idioot! Kan je niet uitkijken?

Rik: Ik kan toch niet weten dat er hier een loopkoers aan de gang is.

Jan: Help mij! Dat mens is gek.

Greta: Ik gek! Bijlange niet, ik luister enkel maar naar ons vader en die zegt dat ik moet zien welk vlees dat ik in de kuip heb.

James: Theo! Ruim alles op en maak nieuwe hapjes.

Rik: Ja, zeker, mijnheer.
(Rik begint op te ruimen)

James: Excuseer, mevrouw. Hoe was uw naam alweer?

Greta: Greta van grote Frans van Sofie van Sus van de stinkende mestput.

James: Dat is toch uw echte naam niet.

Greta: Nee, mijne echte naam staat op mijn paspoort.

James: En die is?

Greta: Ik zou het niet kunnen zeggen. Ik heb die eigenlijk nog nooit gelezen. Maar ik zou iets willen vragen.

James: Doet u maar.

Greta: Waar is hier het huizeke?

James: Het huizeke? Wat is dat?

Greta: Dat is een plaats waar zelfs de koning alleen naartoe gaat?

Rik: Ik denk dat de koning nergens alleen naar toe gaat.

Greta: Hoe? Kan die zijn gat niet zelf afvegen?

James: Mevrouw, laten we alstublieft fatsoenlijk blijven.

Greta: Zeg dan waar ik moet zijn of heb je liever dat ik hier
(Jan wijst naar deur 3)

Jan: (invallen) De wc is daar. Ga door die deur en dan zie je het wel.

Greta: Merci! Tot straks mijn lief varken.
(Greta af via deur 3)

Jan: Zijn ze nu echt allemaal zo, die vrouwen. Ik heb hier nog niets serieus gezien.

James: U moet ze wat beter leren kennen, mijnheer Janssens en dan valt het wel mee.

Jan: Denk je?

James: Natuurlijk.
(James gaat richting deur 1)
Ik zal nummer 3 gaan halen. (Tot Rik) Moet jij niet in de keuken zijn voor nieuwe hapjes?

Rik: Jawel meneer James. Ik vlieg al.
(James gaat af via deur 1)
(eigen stem) Jan! Ik ben dat hier beu. Ik wil van deze rommel af.

Jan: En dan? In de armen van uw vrouw lopen.

Rik: Ik zal er wel iets op vinden. Ik moet hier veel te hard werken. Ik kap ermee.

Jan: Wie moet er hier dan koken? James?

Rik: Ja,

Jan: Rik, alstublieft. Blijf het spelletje meespelen. Ik kan dit niet alleen aan.

Rik: (denk even na) Ok. Omdat je mijn vriend bent.

Jan: Bedankt.
(Rik af via deur 6. Jan neemt het bord met de hapjes)
Wacht, ik ga met je mee.
(Jan af via deur 6. Even later komen Francine en Frits op via deur 7)

Francine: Nee, Frits we kunnen hem niet ontslaan.

Frits: Weerim niet?

Francine: Hij weet ondertussen te veel.

Frits: Hij ken iek vardwijnan.

Francine: Verdwijnen? Hoe bedoel je?

Frits: Det waat u wal.

Francine: Oh, dat bedoel je. Nee, je gaat hier niemand vermoren, maar je mag hem wel goed in het oog houden. Hij mag het kasteel niet verlaten. Hij mag niet de kans krijgen om de politie te verwittigen. Die kunnen we hier missen als kiespijn.
(Frits knikt)

Frits: Det kimt on irde mevrouw.
(Frits gaat richting deur)

Francine: Ik ga met je mee.
(Frits en Francine gaan af via deur 7. Enkele ogenblikken later komt Chris op. Dit is een zeer speciaal figuur. Hij is zeer gek gekleed en praat traag. Hij heeft een reismand voor katten bij.

Chris: Poes poes poes (6X)

(Chris doorzoekt de hele kamer en gaat dan af via deur 2. Tewijl hij zoekt zegt hij telkens zijn repliek. Als Chris verdwenen is komt James op via deur 1)

James: (roept) Mijnheer Kindermans! Mijnheer Kindermans! Waar is die nu? En waar is Mijnheer Janssens?
(Beatrix komt op via deur 5)

Bea: James, je maakt zoveel lawaai?

James: Ik ben mijnheer Kindermans kwijt en mijnheer Janssens is hier ook niet te zien.

Bea: Maak u toch niet zo druk. Ze komen wel terug naar hier.

James: Mevrouw de notaris, het kasteel is enorm groot. Ik ben bang dat ze verloren lopen. Ik ga ze zoeken.
(James gaat af via deur 2. Beatrix neemt weer haar gsm)

Bea: Agent 2, hoe staat het onderzoek?
(stilte)
Blijven zoeken. Zodra we genoeg bewijzen hebben gaan we over tot arrestaties. Neem contact op met agent 3 en bespreek de strategie. Tot later.
(Beatrix stopt haar gsm terug weg. Deur 1 gaat open en Kelly verschijnt. Ze heeft rosse haren en bij spreekt bij voorkeur met een apart accent)

Kelly: Is het hier dat ik moet zijn?
(Bea gaat naar Kelly)

Bea: Inderdaad. Mag ik mij even voorstellen. Ik ben Beatrix Frankjes. Notaris. Ik regel de ontmoetingen met mijnheer Janssens. U bent Kelly veronderstel ik?

Kelly: Inderdaad. Ik ben Kelly Kopermans en zoals je ziet heb ik mijn familienaam niet gestolen hé (gek lachje)
(Bea lacht beleefd een beetje mee)

Bea: Nee. U komt dus voor mijnheer Janssens ?

Kelly: Ja, maar als hij er niet is, dan ga ik wel terug naar huis zelle. (gek lachje)

Bea: Ik ben hem eerlijk gezegd kwijt maar hij komt ongetwijfeld snel terug.
(Jan en Rik komen op via deur 6. Rik heeft nieuwe hapjes bij)
Hier is hij al.
Mijnheer Janssens, u heeft bezoek.
(Kelly gaat naar Rik)

Kelly: Aangenaam mijnheer Janssens, Ik ben Kelly Kopermans maar dat heb je misschien al door als je naar mijn haren zie. (gek lachje)

Rik: Ik ben Theo de kok.

Kelly: Met c o c k?

Rik: Nee, ik ben de kok hier. Ik maak het eten.
(wijst naar Jan)
Dat is mijnheer Janssens.
Maar wilt u een hapje?
(Rik laat de schotel zien)

Kelly: Ik lust dat niet.

Bea: Dat is niet erg juffrouw Kopermans, maar mag ik u dan nu voorstellen aan de echte mijnheer Janssens.
(Beatrix wijst naar Jan)

Kelly: Waaaaaaw, Jij bent een knappe.

Jan: Dank u.

Kelly: Waaaaw.

Jan: Nogmaals dank u, maar je hoeft dat niet elke maal te herhalen hoor.

Kelly: Jawel, Mijn vader heeft mij gezegd dat ik u moet bewonderen. Dan kies je mij, zegt hij.

Jan: Luisteren alle vrouwen naar hun vader?

Kelly: Ik wil. Jij niet?

Jan: Mijn vader is overleden.
(Kelly begint heel hard te wenen)

Kelly: Maar daar moet je toch niet voor wenen. Mijn vader is al vele jaren overleden.
(Kelly blijft wenen)

Rik: Hier, neem nog een hapje.
(Kelly weent nu nog harder)

Bea: Theo! Ze lust het niet.

Rik: Neem jij dan een hapje?

Bea: Ja, graag.

Jan: (roept) Nee!! Niet doen!!

Bea: Waarom niet?

Rik: Ja, waarom niet?

Jan: Ze zijn misschien niet lekker.

Rik: Niet lekker. Ik zal u bewijzen dat mijn hapjes wel lekker zijn.
(Rik neemt zelf een hapje en bekijkt het)
Het ziet er in elk geval heel lekker uit.
(Rik eet het hapje op maar aan zijn gezicht te zien is het ver van lekker)

Jan: Bevalt het niet?

Rik: (overdreven) Jawel, jawel.
(Opeens krijgt Rik braakneigingen en loopt de keuken in. De hapjes laat hij vallen)

Jan: Zo echt lekker is het precies ook niet.

Bea: Ik zal wel eens naar hem gaan kijken.
(Beatrix af via deur 6. Ondertussen weent Kelly niet meer en is begonnen met de hapjes op te rapen)

Jan: Juffrouw, jij hoeft de hapjes niet op te rapen. Ik zal dat wel doen.

Kelly: Mag ik niet helpen?

Jan: Neen.
(Kelly begint terug te wenen)
Zo bedoel ik het niet.

Kelly: (weent) Ik ben niet goed genoeg voor u.

Jan: Maar jawel.

Kelly: (weent) Waarom mag ik dan niet helpen met opruimen. Elkaar helpen is toch liefde.

Jan: Jij bent mijn gast en dan hoef je niet werken. Ik moet u vertroetelen. Dat moet ik doen.
(Kelly houdt op met wenen)

Kelly: Echt waar? Ga jij mij vertroetelen? Toch geen vieze dingen want daar hou ik niet van zelle.

Jan: Neen, neen, zeker niet.
(Jan wijst naar de zetel)
Maar ga toch zitten.
(Kelly gaat naar de tafel en gaat zitten. Op dat ogenblik horen we Veronique roepen van achter deur 4)

Veronique: (af) Janssens!! Janssens!!

Kelly: Wie is dat?

Jan: Dat?
(Jan wijst naar deur 4)

Kelly: Ja.

Jan: Dat is eu, de meid.

Kelly: Roept die altijd zo?

Jan: Ja, eu
(Jan is zenuwachtig en kijkt rond. Hij ziet de kast staan en gaat er naar toe)

Kelly: Wat ga je doen?

Jan: Een jas aandoen. Ik krijg het een beetje koud.
(We horen Veronique weer roepen)

Veronique: (af) Janssens!! Janssens!!

Jan: Kan je even tot hier komen om voor mij een jas uit te kiezen?
(Jan doet de kast open maar deze is leeg. Kelly gaat naar Jan)

Kelly: De kast is leeg.
(Jan kijkt Kelly strak aan)

Jan: Nee.

Kelly: Ja, kijk maar.
(Jan kijkt even in de kast en daarna terug naar Kelly)

Jan: Nee.

Kelly: Ben jij blind? Die kast is echt leeg.
(Jan kijkt nogmaals in de kast en daarna terug naar Kelly)

Jan: Nee.

Kelly: Jij bent met mij de gek aan het houden maar ik hou daar wel van zelle
(gek lachje)
(Jan lacht terug met het zelfde gek lachje)

Veronique: (af) Janssens!! Janssens!!

Kelly: De meid is echt wel ongeduldig. Moet die ons nu storen? Kom, we doen verder. Wat moet ik doen?

Jan: Kruip in de kast.

Kelly: Kom jij er dan mee in?

Jan: Ja ja.
(Kelly kruipt in de kast en vliegensvlug doet Jan de kast dicht)

Kelly (roept in de kast) Hé, wat doe je nu? Laat me eruit!!

Jan: Even wachten.
(Kelly bonkt de deur van de kast)

Kelly: (roept in de kast) Nee, laat me er nu uit!!

Jan: Zwijg even. Je mag er zo dadelijk terug uit.
(Veronique komt op via deur 4)

Veronique: Janssens!! Heb jij mij niet horen roepen?

Jan: Eu, Jawel.

Veronique: Waarom kom je dan niet?

Jan: Eu, ik weet niet.
(Veronique ziet de hapjes op de grond liggen)

Veronique: Waarom liggen die hapjes op de grond?

Jan: Die zijn gevallen.

Veronique: Dat zie ik ook. Ruim ze maar op.

Jan: Ik heb ze niet laten vallen. Dat was Theo de kok.

Veronique: Ruim ze op!!
(Jan begint vlug de hapjes op te rapen en legt ze op tafel)

Jan: Ja, ja.
(We horen nog steeds Kelly bonken op de kastdeur)

Veronique: Wie zit er in de kast?

Jan: Oh, eu, de meid.

Veronique: Wat zit die daar te doen?

Jan: De kast opruimen. Moet ik ze eruit laten?

Veronique: Laat ze maar zitten. Ik heb met u een eitje te pellen.

Jan: Zeg het maar.

(Veronique wijst naar deur 4)

Veronique: Heb jij de kamers op die gang al eens bekeken?

Jan: Nee, waarom?

Veronique: Vuil, vuil en nog eens vuil.

Jan: Ik zal eu, het tegen de meid zegen.

Veronique: Jij zal niks zeggen tegen de meid. Jij moet de kamers zelf kuisen.

Jan: Ik kan dat toch niet doen.

Veronique: Als ik zeg dat jij de kamers gaat kuisen dan ga jij ze kuisen. Is dat begrepen.

Jan: Maar...

Veronique: Is dat begrepen?

Jan: Ja.
(Jan gaat richting deur 4)

Veronique: Stop!

Jan: (wijst) Ik ga de kamers kuisen.

Veronique: Kleed je uit!

Jan: U zegt?

Veronique: Kleed u uit of moet ik er een tekening bijmaken?

Jan: Waarom moet ik mij uitkleden?

Veronique: Omdat ik dat zeg!!
(Onder wat protest begint Jan zich uit te kleden. Hij legt zijn kleren op de grond. Wanneer hij zijn onderbroek wil uitdoen onderbreekt Veronique hem)
Stop!! Het moet plezant blijven. Geef uw kleding maar naar mij!!
(Jan raapt zijn kleren op en geeft ze aan Veronique)

Jan: Wat ga je ermee doen?

Veronique: Weggooien.

Jan: Maar, dat kan toch niet?

Veronique: Dat kan wel. Heb jij deze kleren wel eens goed bekeken?

Jan: Eu, nee, allee, ik weet niet.

Veronique: Dit is rommel. Dit is geen kleding dat past bij een baron.

Jan: Ik ben toch geen baron.

Veronique: Als ik een barones ben, dan ben jij een baron.

Jan: Wat moet ik dan aandoen?

Veronique: Ik heb ergens in een kamer een mooi kostuum zien liggen en dat ga ik nu voor u halen.
(Veronique af via deur 4)

Jan: Hier sta ik dan bijna in mijn adamskostuum.
(kijkt rond)
Ik moet iets vinden om aan te trekken.
(Op dat ogenblik vliegt deur 3 open en Greta verschijnt)

Greta: Jakke!!! Waaw!! Sta je altijd zo hitsig?

Jan: Wat? Oh nee!!

Greta: Wat!!! Oh nee!! Oh Ja!! Bedoel je!!
(Greta gaat snel naar Jan maar deze gaat lopen. Net zoals vorige maal lopen beide weer rond de tafel en de zetels.)

Jan: Help! Ik wordt achtervolgd door een monster!

Greta: Monster! Monster! Ja! Ja! Het monster zal u eens goed pakken.

Jan: Help! Help!

Greta: Ik zal u zo goed pakken dat je er binnen 10 jaar nog van spreekt.

Jan: Help! Help!
(Deur 6 gaat open en Rik en Beatrix komen op. Rik heeft nieuwe hapjes bij. Hij botst tegen weeral tegen Jan aan en alles vliegt in het rond. Rik blijft liggen op de grond. Ook James komt op via deur 2)

James: Wat is dat lawaai nu weer?

Bea: Theo is tegen mijnheer Janssens gebotst en nu is hij bewusteloos.

James: Ik zal een dokter bellen.

Bea: We moeten op zoek gaan naar iemand die mond op mond beademing kan geven in afwachting tot er een dokter is.

Greta: Mond op mond. Ik kan dat. Ik ben daar heel goed in. Vraag het maar aan onze Jos.

Bea: Wie is Jos?

Jan: Haar varken.
(Greta buigt zich over Rik en beademt hem)

James: Mijnheer James, waar zijn uw kleren?

Jan: Mijn kleren?

Bea: Ja, u staat in uw onderbroek.
(Jan bekijkt zichzelf)

Jan: (overdreven) Bel de politie! Bel de politie! Mijn kleren zijn gestolen!

Greta: (kijkt even op) Naar mij moet je niet zien. Ik vind zelfs dat hij nog iets te veel aan heeft. (tot Jan) Jakke: als den Theo terug in orde is dan gaan we ervoor he.

Jan: Ervoor gaan? Naar waar gaan we?

Greta: Snap jij dat niet? Ervoor gaan! Eens goed gaan vossen in de bossen!

Jan: Zitten er hier vossen in het bossen?

Greta: Snap jij dan niets. Ik bedoel ...

James: (invallen) Mag ik mevrouw erop wijzen dat ze haar fatsoen moet houden.
(Greta doet bij Rik de mond op mond beademing. Na een tijdje staat ze recht)

Greta: Theo is een vogel voor de kat. Ik heb bij wijze van spreken al een volledige zuurstof fles in zijn lijf geblazen.

Bea: Ik zal een ziekenwagen bellen.

James: Ik zal dat wel doen mevrouw.

Bea: Dank u.
(James gaat richting deur 1)
(wijst) James, daar staat de telefoon.

James: Ik neem wel de telefoon in het bijgebouw.
(James af via deur 1. Beatrix snel richting deur 1)

Bea: Excuseer, maar ik moet naar James gaan.

Jan: Maar, je gaat mij hier toch niet alleen achter laten?
(Beatrix af via deur 1)

Greta: Jij hebt mij toch nog!

Jan: (In paniek) Oh nee!
(Greta wijst naar Rik)

Greta: En hem.
(Greta gaat richting Jan)

Jan: Stop! Blijf staan! Alstublieft!

Greta: Waarom? Je bent precies bang van mij.

Jan: Hoe kan je dat zo raden? Heb je dat zelf gevonden?

Greta: Kom hier dat ik u nog eens goed onder handen neem.

Jan: Nee! Nee! Blijf maar staan.
(Greta gaat naar Jan maar hij gaat lopen. Het wordt weer even een achtervolging rond de tafel en zetels. Jan loopt af via deur 3. Greta gaat er achteraan en verdwijnt ook via deur 3. Even is het stil op de scene en dan verschijnt Fabunni via deur 7. Hij heeft grote bladen gedrukt geld bij)

Fabunni: Mijnhere de boetler, wilt oe even kijken nare mijne geld.
(Kijkt rond)
Mijnhere de boetler is hier niet.
(Fabunni ziet Rik liggen en gaat er naar toe. Hij legt het geld op de tafel)
Mijnhere!! Wa doe oe hier op de grond? Oe bent hier toch niet in de Afrika. Daar liggen ze op de grond.
(Fabunni merkt dat Rik niet meer beweegt)
Mijnhere!! Oh! Mijnhere beweegt niete meer. Watte moete ikke noe doen?
(denkt even na)
Die mond oppe die mond doen.
(Fabunni zet zich naast Rik en begint hem te beademen. Veronique komt op via deur 4. Ze heeft een kostuum bij)

Veronique: Wat is hier aan de hand?
(Fabunni schrikt)

Fabunni: Watte wasse me datte verschieten madame. Mijn zwarte krollende haren kwamen recht op die koppe te staan.

Veronique: Wel vertel.

Fabunni: Die mijnhere isse van die stokje gevallen en ikke bennne mijnhere aan het helpen.

Veronique: Sleurt hem binnen in de keuken.

Fabunni: Waarom madame.

Veronique: Dan kunnen we er een emmer water over gieten. Hij zal wel vlug bijkomen.
(Fabunni sleurt Rik naar de keuken. Veronique volgt hem. Deur 7 gaat open en Kelly komt op)

Kelly: Eindelijk! Ik ben terug waar ik moet zijn.
(Jan komt opgelopen vanuit deur 3. Hij loopt nog steeds in zijn onderbroek rond)
Stop!!!!
(Jan stopt)

Jan: Wat is er?

Kelly: Niets doen Mijnheer Janssens. Niets doen alstublieft.

Jan: Nee natuurlijk niet. Waarom?

Kelly: U bent bijna bloot. U had toch beloofd om geen vieze dingen te doen.

Jan: Ik doe geen vieze dingen. Hoe kom je daarbij?

Kelly: U staat in uw onderbroek.

Jan: Ik kan het uitleggen en ook waarom ik u in de kast opsloot.
(Jan kijkt naar de kast)
Hoe ben jij daaruit gekomen?
(Kelly begint te wenen)

Kelly: Oh, het was verschrikkelijk. Zo donker en ik verdwaalde.

Jan: Verdwalen in de kast?

Kelly: Nee, in de onderaardse gangen. Het was een labyrint. Ik wil zoiets niet meer meemaken.

Jan: (terzijde) Ocharme, ze begint te ijlen.

Kelly: Troost mij alstublieft.

Jan: In mijn onderbroek?

Kelly: Als je het niet aankan in je onderbroek mag je ze uitdoen, maar alsjeblieft!! Troost mij!! Pak mij vast!!
(Jan kijkt rond en ziet het geld liggen op de tafel)

Jan: Heb je geen veiligheidsspeld?
(Kelly is nog steeds aan het snikken)

Kelly: Ja, waarom? Heb je dat nodig om mij te troosten?

Jan: Ja.

(Kelly geeft Jan een veiligheidsspeld)

Jan: Dank u.
(Jan neemt de grote bladen met geld en doet de bladen rond zijn middel. Hij maakt alles vast met een veiligheidsspeld. Dan doet hij zijn onderbroek uit)
Ze is uit.
(Jan gaat naar Kelly en neemt haar vast. Op dat ogenblik komt Veronique uit de keuken)

Veronique: Mijnheer Janssens!!!! Wat heeft dat te betekenen en wie is zij?

Jan: Eu, de meid.

Kelly: Maar nee!! Ze is zelf de meid.

Veronique: Ik ben de meid niet. Ik ben een toekomstige barones.
(Deur 3 vliegt open en Greta stormt binnen)

Greta: Jakke! Wat doe jij daar in uwe pure bij die 2 vrouwen? Wie zijn dat?

Kelly: Dat is de meid.

Veronique: Maar nee!! Jij bent zelf de meid!!

Greta: Jakke!! Wel? Wie zijn dat?

Jan: (wenend) Ik weet het zelf niet meer.
(Deur 7 gaat open en Francine komt op)

Francine: Oh nog volk. Excuseer maar ik heb nog werk.

Kelly: Wie ben jij?

Francine: Ik ben de meid.

G + K + V: Dat kan niet!!!

Francine: Ja, echt waar. Ik ben de meid.
(Francine ziet de bladen met vals geld rond Jan)
Mijnheer, hoe kom jij aan dat geld? En waarom heb jij dat rond uw middel gebonden?

G + K + V: Geld!!! Mijn geld!!!
(De dames willen het geld van Jan zijn lijf rukken maar hij kan nog net gaan lopen. Jan loopt vlug af via deur 3. Greta, Kelly en Veronique gaan er achteraan.)

Francine: De dames vergissen zich. Het is mijn geld en ik zal het zeker terug krijgen.

(Francine wil afgaan via deur 3 maar Beatrix komt op via deur 1 en spreekt haar aan)

Bea: Dag mevrouw, Ik heb voor de winkel in het dorp gekozen.

Francine: Goede dag!! de notaris.

Bea: Wat voor werk mag dat dan wel zijn?

Francine: Ik ben de meid hier. Nog nooit gehoord van huishoudelijke taken?

Bea: Ik geloof je niet.

Francine: Dat is net zoals ik niet geloof dat jij een notaris bent.

Bea: Wat zou ik dan zijn?

Francine: Een politieagent
(Beatrix schrikt even maar herstelt zich vlug)

Bea: Inderdaad. Ik ben van de politie.

Francine: Wat komt iemand van de politie hier doen vermomd als notaris?

Bea: Willen we alsjeblieft niet rond de pot draaien. Je weet goed genoeg wat ik hier kom doen.

Francine: En denk je echt dat je hier op je eentje ons kan komen pakken.
(Beatrix haalt een wapen tevoorschijn)

Bea: Mijn vriend revolver zal mij wel helpen.

Francine: En nu?

Bea: Nu moet ik u opsluiten en dan kan ik verder op onderzoek gaan.

Francine: Sluit mij op in de kast.

Bea: Ja, dat kan ik doen en dan bel ik mijn collega's op en breng u weg en de rest van de bende geeft zich zonder slag of stoot over. Kom naar de kast!

(Francine gaat naar de kast. Beatrix houdt ze onder schot maar plots gaat Deur 1 open en James komt op. Hij wil iets zeggen maar hij ziet Beatrix staan en gaat er geruisloos naar toe. James haalt een wapen tevoorschijn.

Bea: Maak die kast open en stap erin.

Francine: Zou je ze eerst niet controleren?

Bea: Erin zeg ik!!

(James is tot bij Beatrix gekomen en richt zijn wapen nu op haar)

James: Mag ik alstublieft uw revolver hebben mevrouw de notaris.
(Beatrix kijkt naar James en geeft haar revolver af)

Francine: Bedankt James.
(tot Beatrix)
Nu is je spelletje uit mevrouw de agente.

James: Agente?

Francine: Weet je dat nog niet James? Onze notaris hier is iemand van de politie en ze is, of moet ik nu zeggen was, van plan om ons te komen pakken.

Beatrix: Ik ben dat nog steeds van plan.

Francine: Hoe dan? Dacht je misschien dat we je zullen los laten?

Beatrix: Nee, dat niet maar toch zal ik jullie pakken.

James: Wat doen we met haar baas?

Francine: Neem haar mee naar de kerker en sluit haar op.

Beatrix: Jullie zien wel iets over het hoofd.

Francine: En dat is?

Beatrix: Ik ben hier niet alleen van de politie. Mijn collega's lopen hier al rond in dit kasteel.

James: Waar zijn ze?

Beatrix: Dat zeg ik niet, maar wees gerust. Jullie hebben nog niet gewonnen.
(Frits komt op via deur 7)

Francine: Frits, je komt als geroepen. Neem mevrouw de notaris maar mee en sluit haar op.

Frits: Det zel ok mat plazier doen meer ok kem eigenlijk Febunno zoeken.

Francine: Als ik hem zie dan stuur ik hem naar u.

Frits: On irde mevrouw.
(Frits neemt de revolver over van James en samen met Beatrix gaat hij af via deur 7)

Francine: Wat denk je? Spreekt ze de waarheid?

James: We moeten in elk geval op onze hoede zijn.

Francine: We moeten uitzoeken wie van de politie is. Jij kent alle gasten. Wie denk je?

James: Er zijn er zoveel die het kunnen zijn.

Francine: Namen wil ik horen. Wie is er allemaal?

James: Mijnheer Janssens, Theo de kok, Veronique, Greta, Kelly, Christaan.

Francine: Theo is van ons maar één van de andere is van de politie.

James: En iemand van hen komt het geld ophalen.

Francine: Dat is niet erg. We vragen het wachtwoord en het is in orde. Alleen zal onze koerier dit maal veel meer moeten meenemen want ik wil alles hier weg hebben.

James: Dat wachtwoord is nu juist een probleem.

Francine: Heb je het niet gevraagd aan de telefoon?

James: Jawel.
(Even stilte)

Francine: Ik luister.

James: Het is: Kater zoekt poes.

Francine: Dat kan niet.

James: Toch wel.

Francine: Maar iedereen heeft hier al, kater zoekt poes, gezegd.

James: Ik weet het.

Francine: Hoe gaan we dat oplossen?

James: Ik zal er wel iets op vinden. Ik ga nog wat werken.

Francine: Zet het geluid teug op dan kunnen we de gasten wat schrik aan jagen. Misschien helpt dat in onze zoektocht.

James: Dat komt in orde baas. Binnen enkele ogenblikken spookt het weer in kasteel "Ter Angst".
(James gaat af via deur 7)

Francine: En ik ga achter mijn geld aan
(Francine af via deur 3. Even later komen Fabunni en Rik op via de keuken. Het hoofd van Fabunni verschijnt eerst. Rik is nat. Men ziet duidelijk dat hij een emmer water over zich heen gekregen heeft)

Fabunni: Het isse in orde mijnhere de kok. Hiere isse niemand.

Rik: Gelukkig. Ik wil niet dat er mij nog iemand omver loopt.

Fabunni: Ikke zal datte nooit doene mijnheer.

Rik: Werk je hier al lang?

Fabunni: Nee mijnhere. Waarom vrage jij datte?

Rik: Omdat er hier rare dingen gebeuren.

Fabunni: We zijn hiere in ene kasteel en dare gebeure altijd rare dingen mijnhere. Maare ikke benne Fabunni en datte wille zeggen geschenke van God. En oe weet. God ziet alles en god hoort alles does ikke moete niette bang zijn.
(Plots horen weer terug het geluid van een dichtslaande deur gevolgd door een geheimzinnige lach. Fabunni schrikt hevig en wil gaan lopen maar loopt op Rik die valt en weer blijft liggen.)
Mijnhere de kok! Mijnhere de kok! Nu isse die weer van zijne stokje gevallen.
Ikkke moete terug die mond oppe die mond doen.
(Fabunni zet zich weer naast Rik en begint hem te beadememen.
Veronique, Kelly en Greta komen op via deur 3)

Veronique: Ben jij die nu weer aan het beadememen?
(Fabunni schrikt)

Fabunni: Mijnhere wasse weer van die stokje gevallen.

Veronique: En dat wil dan zeggen dat jij weer met jouw vuile mond aan hem moet zitten.

Fabunni: Ikke hebbe gene vuile mond. Alleen maar ene zwarte.

Veronique: Je bent toch niet stiekem verliefd op hem?

Fabunni: Alstublieft hé madam!! Fabunni isse niet voor die pot hé!! Ikke benne niet voor die mannen!

Greta: Maar ik ben wel voor de mannen. Ga opzij!! Ik zal hem nog eens een wervelstorm inblazen.
(Greta doet bij Rik weer de mond op mond beademing. Na een tijdje staat ze recht)
Het is hetzelfde als daarstraks. Die Theo is een vogel voor de kat. We kunnen er beter een pastoor bij halen om de laatste sacramenten voor te lezen.
(Kelly begint te wenen)

Kelly: Is hij dood? Ben ik naar een dode persoon aan het kijken?

Greta: Zo dood als een pier.
(Kelly begint nog harder te wenen)

Kelly: Oh nee! Dat kan niet! Verschrikkelijk! Ik wil naar huis!

Greta: Zeg, wil je nu eens ophouden met wenen. Je bent precies een klein kind.

Fabunni: Maare allee, Die madame heeft verdriet.

Greta: Begin jij ook?
(Fabunni schudt het hoofd. Kelly gaat naar de telefoon)

Kelly: Ik ga naar de pastoor bellen.

Fabunni: Kent oe datte nummer?

Kelly: (Wenend) Nee.

Greta: Als je ophoud met wenen dan zal ik het u zeggen.

Kelly: Ken je dat van buiten?

Greta: Natuurlijk.

Veronique: Zeg haar vlug dat nummer en draai zo niet rond de pot.

Greta: 7-9-7-2-0-4
(Kelly draait het nummer)

Kelly: Hoe noemt die pastoor waar ik nu naar bel?
(Greta heeft last om haar lach in te houden)

Greta: Pastoor Tura

Kelly: Dat is dezelfde naam als de zanger. Is dat soms familie?

Fabunni: Familie vanne die grote Toera. Ikke wille die tekening van die hand.

Greta: Zijn er in Afrika ook geen zangers? Dan kan je daar een handtekening gaan.

Fabunni: Inne die Afrika is er Afric Simone.
(Fabunni begint te zingen en te dansen.)
Ramaya bokuco - Ramaya abantu - Ramaya miranda
Tumbala ho' ho' ho' - Ramaya bokuco - Ramaya abantu
Ramaya bitumbala - Aricki brr mutuana gipelile
Aricki brr kekwana gipelile - Tumbala tumbala maronga
Aricki brr tatana bitonga - Hey jambochi bara bara
Hey jambochi bara bara - Mulangati chilungati
Hey chira ba ba

(De regisseur bepaalt zelf hoelang de muziek blijft spelen)

(Veronique begint te roepen)

Veronique: Hou op!! Hou op zeg ik!! Genoeg gespeeld. Kom liever helpen om die kok naar de keuken te dragen.
(Kelly staat nog steeds met de hoorn van de telefoon in haar hand)

Kelly: Hij neemt niet af.

Veronique: Sta je daar nu nog steeds met die hoorn in je hand? Heb je nu nog niet begrepen dat hij niet bestaat.

Kelly: Wie?

Fabunni: Toera offe die pastoor?

Veronique: Dat telefoonnummer!!
(Kelly begint al weer te wenen)

Kelly: Maar hoe moet ik nu de pastoor verwittigen?

Veronique: Niet!!! Geen pastoor! En hou op met dat gejank!
(Greta is ondertussen bij Veronique komen staan)

Greta: Kunnen we hem nu binnen dragen dan zijn we daar vanaf.

Veronique: Doe jij maar. Ik mag mijn handen niet vuil maken. Ik ben een toekomstige barones.

Greta: Ja, je ziet er zo'n chi chi madam uit.
(Greta neemt Rik bij zijn voeten)

Fabunni: Ikke zal oe welle helpen.

Greta: Ik moet u er toch niet voor betalen hé.

Fabunni: Ene kleine beetje maar. Ikke doe alles in het zwart. Ikke benne ene zwarte werker.

Greta: Dat zie ik.
(Greta en Fabunni dragen Rik in de keuken. Veronique wil meegaan maar kijkt naar Kelly die nog steeds bij de telefoon staat.)

Veronique: Kom je mee?

Kelly: Ik durf niet.

Veronique: Dan blijf je maar hier.
(Veronique gaat af via de keuken. Plots horen weer terug het geluid van een dichtslaande deur gevolgd door een geheimzinnige lach. Kelly schrikt hevig en gaat lopen. Ze wil naar de buitendeur lopen. Als ze

voorbij deur 2 komt gaat deze plots open en ze krijgt de deur tegen zich aan en valt op de grond. Chris komt op.)

Chris: Poes, poes, poes.
Wat ligt er hier nu op de grond. Een grote poes.
(Hij knielt bij Kelly)
Ze leeft nog.
(Hij slaat Kelly even in het gezicht)
Grote poes. Wakker worden.
Niets.
(Hij slaat Kelly nog even in het gezicht. Roept wat harder. Hij begint in paniek te raken)
Poes, poes, poes. Grote poes!! Wordt nu toch wakker, alstublieft. Ik heb Wiskas voor je meegebracht.
(Hij staat terug recht)
Wat moet ik nu doen. Ik ken niets van grote poezen. Ik ga hulp zoeken.
(Chris af via deur 1. Deur 7 gaat open en Frits komt op)

Frits: Weer is ...
(Frits ziet Kelly liggen en gaat er naartoe)
Wie det wa hier hebben!! Waar aantje veer mijn varzemaling.
(Frits sleurt Kelly mee richting 7)

EINDE

Bedrijf 3: (zaterdag 14 Juli)

(Het is middag. Als het doek open gaat zit Jan te eten. Rik komt op via deur 6)

Rik: Smaakt het, mijnheer?

Jan: Spreek maar met u gewone stem. Ik ben alleen.

Rik: Allee, het is vandaag de grote dag.

Jan: Misschien.

Rik: Hoe misschien?

Jan: Ik heb sinds gisteren de notaris niet meer gezien.

Rik: Bedoel je dat ze vermist is?

Jan: Dat weet ik niet. Dat zou kunnen.

Rik: We moeten ze gaan zoeken.

Jan: Waarom? Hoe langer ze wegblijft, hoe langer ik kan genieten van dit kasteel.

Rik: Als je erft, kan je altijd van dit kasteel genieten.

Jan: Ik moet dan wel een vrouw hebben.

Rik: Je hebt je keuze dus nog niet gemaakt.

Jan: Ze maken het me niet gemakkelijk. Zeg nu zelf, Die vrouwen, daar is toch niets goed bij. Veronique is kapitein nr 1. Greta die denkt alleen maar aan sex en Kelly weent altijd.

Rik: Neem Chris dan.

Jan: Die heb ik amper gezien en trouwens dat is een man. Alleen weet hij precies zelf nog niet.

Rik: Wie zou je kiezen?

Jan: Kelly, maar die heb ik sinds gisteren ook al niet meer te zien.

Rik: Wat?

Jan: Die is ook verdwenen.

Rik: De notaris weg. Kelly weg.

Jan: Er gebeuren hier rare dingen.

Rik: Ja, en wij gaan dat oplossen.

Jan: Wij? Waarom?

Rik: Er kan iets ergs met hen gebeurd zijn.

Jan: James moet dat maar oplossen of uw vrouw. Die werkt hier ook.

Rik: Daar moet ik ook nog altijd het fijne van weten. Waarom is die hier? Waarom maakt die mij van alles wijs?

Jan: Het heeft iets met dat geld te maken.

Rik: Dat geld dat aan uw lijf hing? Waar is dat naartoe?

Jan: Uw vrouw heeft dat meegenomen.
(Rik gaat terug richting keuken)

Rik: Mijn vrouw! Ah zo!
(Rik af via deur 6. Jan staat ook recht)

Jan: Wat bedoelt hij nu weer? Soms doet de Rik toch maar raar.
(Jan gaat richting deur 3)
Ik zal me maar gaan omkleden voor de kapitein terug is.
(Jan af via deur 3. Deur 7 gaat open en Francine, James en Frits komen binnen.)

Francine: Ga zitten.
(James en Frits gaan aan tafel zitten)
Ik moet het tegen jullie niet zeggen, denk ik, maar de situatie is zeer ernstig. De politie is ons op het spoor.

Frits: Da politie os toch gepekt.

Francine: Ja maar...

Frits: (invallen) ... Hab ja misschien liever det ik za een kipje kleiner meek.

Francine: Nee, nee, maar...

Frits: (invallen) ... Ja waat, ik doe det greeg.

Francine: (roept) Laat me nu toch eens uitspreken alstublieft.

Frits: Sirry.

Francine: Dus, zoals ik al zei, de politie is ons op het spoor. We hebben al 2 agenten gepakt maar ik denk dat er nog rond lopen. Alleen weten we niet wie.

James: Volgens mij is die Chris van de politie.

Francine: Waarom denk je dat?

James: Die doet veel te geheimzinnig. Hij roept altijd maar poes, poes poes, maar ondertussen wandelt hij rustig het kasteel rond en kan alles doorsnuffelen.

Francine: Dan pakken we hem. Frits!

Frits: Ja ken ip mij rekenen. Hij meg toch diid? Hat os leng galaden det ok mijn hibby nig hab uitgavoerd.

Francine: Nee! Niet dood! Steek hem maar in een cel. Er zijn er genoeg beneden. (Frits staat recht en gaat richting deur 7)

Frits: Ik ban el wag.

James: Wacht!

Francine: Wat is er?

James: Wie is nu de koerier?

Francine: Veronique!!

James: U bent precies zo zeker.

Francine: Zij is zeer chique gekleed. Dat is de hint naar geld, ze kent het wachtwoord. Dus zij is het.

James: Dat is geen referentie. Iedereen roept hier het wachtwoord. We horen constant Kater zoekt Poes. Maar jij bent de baas, dus ik mag het geld naar Veronique geven.

Francine: Inderdaad. Ga de koffers maar halen.

James: Dat komt in orde mevrouw.
(James en Frits af via deur 7. Rik komt op via deur 6 met dienblad)

Rik: Goedemiddag, mevrouw.

Francine: Goedemiddag. Ik heb voor u een opdracht.

Rik: Ja, wat is er?

Francine: Je moet uw werk in de keuken stop zetten en bij James gaan helpen.

Rik: Wat moet ik doen?

Francine: Het geld helpen inladen in koffers en aan Veronique geven.

Rik: Waarom Veronique?

Francine: Zij is de koerier. Het geld moet hier dringend weg. Het loopt hier vol met politie in dit kasteel. Dus kom onmiddellijk met het geld naar hier.
(Rik gaat richting deur 5)
Waar ga je naartoe?

Rik: Naar James.

Francine: James is daar toch niet.
(Rik gaat richting deur 4)
En ook daar niet.
(Rik kijkt Francine aan)
Zeg, wat is er met u?

Rik: Niets! Waarom?
(Francine wijst naar deur 7)

Francine: James is daar.
(Rik gaat naar deur 7)
Wacht eens ...

Rik: Ja.

Francine: Hoe komt het dat je bent terug gekomen?

Rik: Eu, Ik vond nergens geen werk.

Francine: Heb je uw ruzie met Frits ondertussen bijgelegd?

Rik: Ja, wij zijn terug de beste vrienden. Zoals vroeger.

Francine: Ah zo. Weet je, je ziet er anders uit met je korte baard. Was je de Christus look moe?

Rik: Eu, Ja. Ik wou eens iets anders. Was er nog iets?

Francine: Nee, ga maar.
(Rik af via deur 7)

:

 Dat is Theo niet. Theo had helemaal geen baard. Alleen een snor en hij is nooit een vriend van Frits geweest. Ze maakten altijd ruzie. Die man is hoogst waarschijnlijk weer iemand van de politie. Ik moet erachter aan.
(Francine wil af gaan via deur 7 maar Fabunni komt op via deur 1. Hij heeft een steekwagentje bij waarop een printer en een verlengkabel liggen.)
Wat heb jij nu bij?

Fabunni: Ikke hebbe ene printer bij, Madame.

Francine: Wat ga je daar mee doen?

Fabunni: Droeken, hé. Geld droeken. Dit isse ene “all-in one” Printer. Het geld droeken wordt noe ene fluit vanne de cent.

Francine: Nee, Fabunni. Dat kan ik niet goedkeuren. Dat is niet professioneel. Je moet de drukpersen gebruiken.

Fabunni: Die gewone droekpersen zijne niet goed. Ik maake mij altijd zwart.

Francine: Dat zie ik.

Fabunni: Ene mette deze printer wordt ikke niet zwart.

Francine: Nee! Doe die maar terug waar hij vandaan komt.
(Francine af via deur 7. Fabunni neemt de verlengkabel)

Fabunni: Fabunni doette niets terug. Fabunni gaat hiere droeken.
(Hij zet de printer op tafel)
(kijkt rond) Waare isse hiere ene stoppe contact? Ah hiere.
(Fabunni steekt de stekker van de verlengkabel in het stopcontact dat zich achteraan bevind)
(denkt) Watte hebbe ikke nu nog nodig?
Eu, papier en ah ha, valse geld!!
(Fabunni gaat af via deur 7. Greta komt op via deur 3. Zij is zeer sexy gekleed. Alleen aan haar voeten draagt ze plastieken laarzen. Ze smijt ineens de deur open.)

Greta: Jakke!!! Hoe vind je me!!
(ze kijkt rond)
Hier is niemand. Die ander trees is toch niet met mijne Jakke weg.
(ziet de printer staan)
Wat staat er hier nu? Een printer. Ik ga een foto van mij nemen en die aan mijne Jakke geven.
(Greta legt haar hoofd op de printer en maakt een foto)
Zie eens hoe mooi.
(Jan komt op via deur 3. Hij heeft een kostuum aan)
Waaw Jakke!! Doe je dat nu speciaal voor mij.

Jan: Eu, eigenlijk niet.
(Greta gaat naar Jan)

Greta: Toch niet voor de trees van een Veronique?

Jan: Eu, eigenlijk wel.

Greta: Wat heeft die meer dan ik? Zie ik er niet sexy uit? Of ben ik niet heet genoeg?

Jan: Nee, nee.

Greta: Moet ik me bewijzen?

Jan: Laat zitten (2x). Je hebt al genoeg bewezen.
(Greta laat foto zien)

Greta: Wat vind je van mijn foto?

Jan: Niet slecht.
(Greta sleurt Jan mee naar de printer)

Greta: Ik wil met u op de foto.

Jan: Hoe wil je dat doen?
(Greta legt Jan met zijn hoofd op de printer)
Hé, voorzichtig. Je bent zo hevig.

Greta: Nu ga je stilletjes blijven liggen.
(Greta legt ook haar hoofd zo goed en zo slecht mogelijk op de printer)
Schuif eens wat op.

Jan: Maar zie je nu zelf niet dat, dat niet gaat, wat je wil doen.

Greta: Zwijgen Jakke. Lachen!! Ik ga op start duwen.
(Op dat moment komt Veronique op via deur 5)

Veronique: Mijnheer Janssens, wat ben je daar aan het doen met die sukkel van een boerin?
(Greta gaat naar Veronique)

Greta: Hoe noem je mij?

Veronique: Een sukkel van een boerin.

Greta: Awel, hé Trees. Als je dat nog 2 maal zegt dan geef ik u kloppen waar je de eerste dagen niet goed van zal zijn.

Jan: Greta ...

Greta: (invallen) Zwijg Jakke. Dat gaat hier tussen Trees en mij.

Veronique: Waarom moet ik dat 2 maal zeggen?

Greta: Het kan zijn dat ik het van de eerste maal niet hoor.

Veronique: Op wat slaat dat nu? Ach, sukkel toch.

Jan: Nog 1 maal en het is prijs.

Veronique: Zwijg Janssens, jij hebt hier niets mee te maken.

Jan: Ik dacht dat ik het onderwerp van de ruzie was.

Veronique: Het onderwerp van deze hele zaak is dit kasteel. Ik wil dit voor mij en daar heb ik u voor nodig en die sukkel van een boerin kan beter terug naar haar varkens gaan waar ze thuis hoort.

Jan: Ik heb terug het woord sukkel gehoord.
(Greta staat klaar met een gebalde linker vuist)

Greta: Ken jij de zuster van deze vuist?

Jan: Nee.

Greta: Het is niet tegen u.

Veronique: Doe niet belachelijk!!

Greta: Dat is deze vuist.
(Greta slaat Veronique maar deze laat zich niet doen en er ontstaat een gevecht. Greta scheurt Veronique haar kleren van haar lijf. Beiden dames worstelen met elkaar. Jan probeert tussenbeide te komen)

Jan: Dames, alstublieft stop toch met vechten.
(De dames stoppen even met vechten en keren zich naar Jan)

Greta: Jakke hou er u buiten.

Veronique: Of je krijgt van ons klop.
(De dames beginnen terug te vechten. Ze rollen over het podium. Chris komt op via deur 5. Hij heeft nog steeds zijn kattenmand bij)

Chris: Poes, poes, poes.
Wat is er hier aan de hand?

Jan: Wat denk je als je dat zo bekijkt?

Chris: Dat zijn precies 2 vechtende poesjes. Moeten we die niet uit elkaar halen?

Jan: Dat is nu het laatste dat ik zou doen.

Chris: Die kunnen hier toch geen hele dag gaan rollebollen?

Jan: Van mijn part rollen ze hier tot deze avond over de vloer.

Chris: Ze doen maar. Ik ga nog wat zoeken naar mijn poes.
(Chris gaat richting deur 4)
Poes, poes, poes.

Jan: Hoe ziet er uw poes uit? Misschien kan ik helpen zoeken.

Chris: Ze heeft 4 poten en een staart.
(Chris af via deur 4)

Jan: Maar de kleur bedoel ik.
 (Chris heeft dit natuurlijk niet meer gehoord)
 Die is weg.
 (Jan heeft terug oog voor het gevecht)
 Zie dat nu toch af. Dat zijn 2 grote mensen. Kinderen ja.
 (Jan gaat toch nog proberen om de dames uit elkaar te halen)
 Allee, kom sta recht alle twee. Doe terug normaal.
 (De dames staan recht)

Veronique: Wat!! Doe wij niet normaal?

Jan: Nee.

Greta: Jakke! Die belediging ben ik van u niet gewoon.

Veronique: Daar moet je voor boeten Janssens.
 (Greta en Veronique storten zich nu op Jan. Het kostuum van Jan wordt al vlug van zijn lijf gescheurd. Jan is duidelijk niet opgewassen tegen de 2 dames)

(Nota auteur: "De regisseur bepaald zelf hoe de vechtpartij verloopt".)

Jan: Stop! Stop! Ik zal jullie niet meer beledigen.

Veronique: Je zal niet meer kunnen.

Greta: Onze vader zegt altijd dat een meisje zich moet verdedigen. Dus dan doe ik dat.
 (Francine komt op via deur 7)

Francine: Wat is hier aan de hand?

Veronique: Moei u er niet mee.

Francine: Een meid moet zich met alles moeien.

Greta: Dit is een zaak tussen de Jakke en ons. Dus...
 (Ondertussen heeft Francine een revolver te voorschijn gehaald en lost een schot in de lucht. Er klinkt een luide knal. Iedereen schrikt. Francine kijkt iedereen aan)

Francine: Een meid in een groot kasteel moet haar wapens bij hebben.
 (Algemene stilte)
 Wat is er? Nog nooit een revolver gezien?

Jan: Je gaat er toch geen domme dingen mee doen?

Francine: Natuurlijk niet. Waarom zou ik?

Greta: Je weet nooit. Mag ik mij terug gaan omkleden?

Francine: Natuurlijk. Moet je dat nu aan mij vragen. Ik ben hier de meid niet de baas.

Jan: Je hebt wel een revolver dus ben je eigenlijk wel de baas.

Francine: (tot Greta en Jan) Gaan jullie maar.

Veronique: En ik?

Francine: U moet ik nog even spreken.

Veronique: Over wat?

Francine: Dat zal je zo dadelijk wel merken. Eerst moeten zij vertrekken.

Greta: Kom Jakke, we zijn weg.

Jan: Stop die revolver maar weg.

Francine: Ja, ja. Ga nu maar.
(Francine stopt haar revolver terug weg. Jan en Greta verdwijnen via deur 3)

Veronique: Wat moet jij van mij?
(Deur 7 gaat open en Rik en Fabunni komen op. Elk met een koffer geld)

Fabunni: Hierse zijne we dan. Waare moette we ze zetten?

Francine: Wacht even. Jullie zijn te vroeg.

Rik: Je zei toch: kom onmiddellijk.

Francine: Ik moet eerst even met Veronique praten.

Rik: Doe maar.

Francine: Onder 4 ogen. Dus Theo en Fabunni, ga nog even terug.

Fabunni: Tot oe dienst madame.

Francine: Laat de koffers hier maar staan.

Rik: Ok.
(Rik en Theo gaan terug af via deur 7)

Veronique: Wat moet je van mij? Wat zit er in die koffers?

Francine: Je bent precies bang. Toch niet voor een meid zeker.

Veronique: Een meid die een revolver heeft en die zo geheimzinnig doet is geen gewone meid.

Francine: Ok. Ter zake dan. Wat kom jij hier doen?

Veronique: Ik kom voor Mijnheer Janssens.
(stilte)
Ja, om zijn vriendin te worden.
(stilte)
Wat wil je dat ik nog zeg?
(stilte)
Zeg hela, Wakker worden . Wat wil je eigenlijk weten? Ik zei dus dat ik hier ben voor Mijnheer Janssens. Die heeft geen vriendin en die wil er een. En ik heb me kandidaat gesteld via een advertentie in de krant. En nu zijn er nog kandidaten. Die Kelly en die boerin van een Greta. Wij doen er alles aan om mijnheer Janssens voor ons te winnen en je zal zien. Ik zal met de hoofdrijs gaan lopen.
(stilte)
Maar kijk me zo niet aan! Jij vraagt wat ik hier kom doen. Ik antwoord u en nu is het precies nog niet goed. Wat wil je dan weten? Dat belachelijke advertentie titeltje. Het heeft wel geholpen want het viel goed op. Kater zoekt poes. Wie komt daar nu op?

Francine: Eindelijk!!

Veronique: Wat eindelijk?

Francine: Het wachtwoord.

Veronique: Welk wachtwoord?
(Francine geeft de koffers aan Veronique)

Francine: Draai niet rond de pot. Hier is het geld. Ga het in veiligheid brengen en kom direct terug. Ik ga nog koffers halen .
(Francine af via deur 7. Veronique neemt een koffer en doet die open)

Veronique: Ik droom. Geld!! Allemaal geld!! Maar dat kan toch niet!!
(Veronique gaat richting deur 1)
Ik maak dat ik hier weg ben voor dat ik het terug moet afgeven.
(Veronique af via deur 1 Chris komt op via deur 4)

Chris: Poes, poes, poes.
(Hij gaat naar de kast en doet ze open)
Poes, poes, poes.
(Via deur 7 komt James op met een koffer geld. Hij kijkt rond)

James: Mijnheer Kindermans!

Chris: Heb je het tegen mij?

James: Natuurlijk. Ik zie hier niemand anders. Was hier daarjuist geen dame?

Chris: Ik heb hier niemand gezien. Waarom moet je dat weten?

James: Eu, dat mag ik niet zeggen.

Chris: Is het voor geld te geven?

James: Hoe weet jij dat?
(Chris kijkt terug in de kast)

Chris: Poes, poes, poes.

James: Komaan, zeg het! Hoe weet jij dat?

Chris: Dat moet je aan de poes vragen. Die is de kater aan het zoeken.
(James gaat snel naar Chris)

James: Wat zeg je daar?

Chris: Ik zei: Dat moet je aan de poes vragen. Die is de kater aan het zoeken.
(zonder iets te zeggen loopt James af via deur 7)
Heb ik nu iets verkeerd gezegd?
(Chris verdwijnt in de kast. Even later komen Francine, Frits, Rik en James op via deur 7)

James: Hij is weg.

Francine: Zeg eerst eens waarom we zo dringend naar hier moeten komen?

James: Chris is de koerier.

Francine: Dat kan niet! Het is Veronique.

James: Chris kent het perfecte wachtwoord.

Francine: Ondertussen weten we, dat hier iedereen het wachtwoord kent.

Frits: Wet badoel je mat hat perfecte wachtwierd?

James: Hij zei: Dat moet je aan de poes vragen. Die is de kater aan het zoeken.

Francine: Ik blijf erbij. Chris is van de politie. Nietwaar Theo?

Rik: Hoe kan ik dat nu weten?
(Francine haalt haar revolver tevoorschijn)
Jouw spelletje is uit. Ik weet niet wie je bent maar Theo ben je niet.
Frits, pak hem vast.
(Frits neemt Rik vast)

Frits: Meg ik ham alstublieft died meken?

James: Hier wordt niemand dood gemaakt. Sluit hem maar op bij de rest.

Francine: Doe eerst eens uw vermomming af. Ik wil weten wie je bent.

(Rik doet zijn vermomming af)
Jij!!!

James: Wie is dat mevrouw?
(Stilte)
Mevrouw?

Francine: Wat is hier de bedoeling van?

Rik: Ik zeg niets.

Francine: (tot Frits) Weg met hem!!!

Frits: Meg hij acht niet died?

Francine: (roepen) Weg!!!!
(Frits en Rik af via deur 7)

James: Als uw rechterhand had ik graag geweten wie die man is. U bent mij een verklaring schuldig.

Francine: (boos) Ik ben niemand iets verschuldigd. Kom we gaan die Chris zoeken en dan maken we dat we hier uit dit kasteel zijn.
(Wijst naar deur 5)
Zoek jij daar. Ik neem gang 3. Kom binnen 5 minuten terug. We moeten vlug zijn.
(Francine af via deur 3 en James af via deur 5. Fabunni komt op via deur 7 met 2 koffers geld)

Fabunni: Hiere benne ikke terug. Hiere isse iedereen weg.
(Jan komt op via deur 3. Hij heeft terug gewone kleding aan)

Jan: Fabunni. Heb jij de kok gezien?

Fabunni: Die Theo?

Jan: Ja.

Fabunni: Ik heb die Theo en die Frits in de werkplaats gezien. Maare die kok zag er niet geloekiig uit.

Jan: Hoe bedoel je?

Fabunni: Die Frits hadde hem stevig vast.

Jan: Er gebeuren hier rare dingen.

Fabunni: Datte denkke ikke ook. Maare ikke moete nu teroeg watte vanne die koffers gaan halen.
(Fabunni af deur 7. Veronique komt op via 5)

Veronique: Janssens! Ik heb u en dit kasteel niet meer nodig. Ik ben weg.
(ziet de andere koffers)
Ik veronderstel dat die ook voor mij zijn.

Jan: Die koffers zijn van Fabunni.

Veronique: Die koffers zijn van mij.
(Veronique neemt het steekwagentje en stapelt daar alle koffers op. Ze gaat naar deur 1)
Dag Janssens en tot nooit meer.
(Veronique af via deur 1)

Jan: Wat gebeurd er hier nu toch allemaal?
(Fabunni komt op via deur 7 met weeral 2 koffers geld)

Fabunni: Hierre benne ikke weeral terug.
(Hij ziet dat de koffers verdwenen zijn)
Waare zijne die koffers?

Jan: Veronique heeft die meegenomen.

Fabunni: Maare danne .issse zij deze hiere vergeten.
(Fabunni loopt met de koffers vlug af via deur 1. Deur 7 gaat open en Rik komt op. Hij zit onder het bloed)

Rik: Jan!! Vlug verstop je! Frits komt.

Jan: Wat komt die doen?

Rik: Wat denk je als je me zo ziet staan.

Jan: Wat heeft hij met je gedaan? En waar is jouw vermomming?

Rik: Er is geen tijd om te praten. Vlug achter de zetel.
(Jan en Rik verstoppen zich achter de zetel. Frits komt op via deur 7. Hij heeft een geweer bij)

Frits: Kim meer ta vierschijn. Ok waat weer je zot.
(Rik komt van achter de zetel uit)
Ja habt geluk. Ok meg ja niet died meken ven de bees.

Rik: Geef je over aan de politie Frits. Als je dat doet dan heb je kans op strafvermindering.

Frits: En jij geet deer vier zorgen zaker?

Rik: Inderdaad.

Frits: Ok gelief ja niet.
(Rik laat zijn politiekaart zien)

Rik: Hier is mijn politiekaart. Geloof je me nu?
(Jan springt recht vanachter de zetel)

Jan: Rik! Ben jij van de politie?

Rik: Waarom blijf je nu niet zitten?

Frits: Nig vilk.

Jan: Kan je dat geweer niet wegdoen? Ik kan daar niet tegen.

Frits: Naa, Det ken ok niet.

Jan: Jij bent toch die vriendelijke tuinman.

Rik: Laat maar Jan. Hij zal ons niets doen.
(James komt op via deur 5)

James: Frits, doe dat geweer maar weg. Wat moet onze gast wel niet denken?

Frits: Za hiren samen.

Jan: Nee, wij horen niet samen.

James: (tot Rik) Hoe ken jij onze baas?

Jan: Ze is getrouwd met hem.

James: Wat!!

Jan: Ja, ze hokken samen. In de zomer smeren ze elkaars rug in en in de winter maken ze samen een sneeuwman.

James: Is dat waar?

Jan: Natuurlijk is het waar. Hij heeft het me zelf gezegd.

James: Ik vraag het niet aan u. Ik vraag het aan hem.

Jan: En ik antwoord.
(Frits komt wat dreigen met zijn geweer)
Ok, ik zwijg.

James: (tot Rik) Ik wacht nog steeds op een antwoord.

Rik: Ik ben inderdaad met uw baas getrouwd.

James: En weet zij dat ...

Jan: (invallen) Natuurlijk weet zij dat.

James: Zwijg!! Dat wil ik niet zeggen.

Rik: Nee, zij weet niet dat ik van de politie ben.

Jan: Ik wist het ook niet. Ik dacht dat hij facteur was.

James: Ben jij ook van de politie?

Jan: Nee, ik ben arbeider bij het grootste bedrijf van België.

James: En dat is?

Jan: Den dop.
(Fabunni komt op via deur 1)

Fabunni: Die Koffers zijne afgegeven. Watte gebeurd er hiere?

James: Deze heren zijn stout en we moeten ze een lesje leren.

Fabunni: Je gaatte ze toch niete dood schieten.

Frits: Ok meg niet.

Fabunni: Mag ikke datte geweer eens vanne dichtbij bekijken?

Frits: Naa! Dit os vaal te gaveerlijk vier u.

Fabunni: Maare mijnhere Frits. Ikke wille datte alleen maar even vastte pakken.

James: Komaan Frits. Geef dat geweer maar eventjes af.
(tot Fabunni) Blijf ze wel onder schot houden.

Rik: Voorzichtig hé, met dat geweer. Ik ben mijn leven nog niet beu.
(Frits geeft het geweer aan Fabunni. Deze neemt het geweer onhandig aan en richt ermee naar het plafond. Er weerklinkt een schot en een luster valt naar beneden. In de paniek die er ontstaat slaagt Rik erin om het geweer te bemachtigen en zo wordt hij meester van de situatie)
En nu zijn de rollen omgedraaid. Handen omhoog beste James en beste Frits.

Fabunni: Magge ikke ook niet mijne handen inne die lucht steken. Ikke benne ook vanne die bende.

Rik: Nee, dat hoeft niet. Ga jij beneden in de kelder de gevangenen maar bevrijden.
(tot James) Geef hem de sleutel.
(James geeft Fabunni de sleutel)

Fabunni: Danke mijnhere James.

James: Fabunni, je weet toch dat je aan onze kant moet staan.

Fabunni: Ah ja, datte isse waar. Ikke ben ene valse moenter.

Rik: Laat uw hoofd niet gek maken. Ga de gevangenen maar bevrijden.

James: Zoek onze baas en licht haar in over de situatie.

Fabunni: (tot Jan) Naare wie moete ikke nu luisteren?

Jan: Luister maar naar de politie. Ga nu maar.
(Fabunni gaat af via deur 7)
Rik, ik denk dat je mij een verklaring schuldig bent.

Rik: Inderdaad.

Jan: hoelang wist je al dat er hier een bende zat?

Rik: Al heel lang.
(Deur 7 gaat open en Chris komt op)

Chris: Poes, poes, poes.
(Hij gaat naar Rik)
Poes, poes, poes.

Rik: Heb je uw huisdier nog altijd niet gevonden?

Chris: Nee, maar ik blijf zoeken tot ik gevonden heb wat ik moet hebben.

Jan: Wat een zin!

Chris: Poes, poes, poes.
(Chris gaat naar James en Frits. Zonder dat Rik en Jan het zien geeft Chris een kleine revolver aan James)
Hebben jullie mijn poes niet gezien?

James: Neen, niet gezien.

Chris: Poes, poes, poes.
(Chris staat maar rond te draaien tussen Jan en Rik enerzijds en James en Frits anderzijds. Het werkt een beetje op de zenuwen van Rik)

Rik: Chris, wil je nu alsjeblieft uit de weg gaan. Ik kan de schurken niet in het oog houden.
(Chris gaat naar Rik)

Chris: (wijst) Poes! Eindelijk!
(Even is er onoplettendheid bij Rik. Hij kijkt in de richting waar Chris wijst. Op dat ogenblik verandert Chris van persoonlijkheid. Van het sulletje naar een vastberaden persoon. Chris slaat Rik in het gezicht en deze valt op de grond. De schurken zijn terug meester van de situatie)

James: Bedankt Chris.

Chris: Graag gedaan. Maar de naam is niet Chris maar wel Bill.

James: Bedankt Bill.

Chris: Waar is jullie baas?

James: Het is een tijdje geleden dat ik ze nog gezien heb.

Chris: Ok, dan neem ik vanaf nu de leiding over.

Fris: Det ken niet. Jij behiert niet tit onze bande.

James: Laat hem maar Frits.

Chris: Toch één persoon met verstand.
(Rik komt terug bij. Hij kijkt de schurken aan)

Rik: Au.

Jan: Gaat het?

Rik: Ja, dank je.

Chris: Ik heb toch niet te hard geslagen hoop ik. Een politieman moet daar tegen kunnen. Maar ik ga hier niet rond de pot draaien. Ik zal mij eerst even voorstellen. Ik ben Bill. Ik ben lid van een organisatie die zich noemt KZP. En dat staat niet voor kater zoekt poes maar wel voor Kracht, Zegevieren en Paradijs. Als je dat eerste hebt komt het tweede om daarna te genieten van het derde. ik kom ook direct met mijn eisen voor de dag. Ten eerste: Je zorgt ervoor dat alle politie weg is rond dit kasteel. Ten tweede: Je zorgt voor een zeer snelle vluchtauto en ten derde wil ik één miljoen euro. Dat lijkt me beter dan vals geld. Als je aan al deze verzoeken voldoet dan laat ik je vrij. Indien niet dan zal ik uw vriend hier met alle plezier naar de eeuwige jachtvelden sturen.

Jan: Maar dat kan niet! Ik heb met hem niets te maken!

Chris: Vanaf nu wel.

James: Ik heb ook nog een paar eisen. Je zorgt voor ons ook voor een vluchtwagen.

Chris: Waarom? Stink ik? Durf je me mij niet meerijden? Ik heb me eergisteren nog gewassen.

James: Ok. Geen 2de vluchtauto.

Rik: Mag ik mijn gsm nemen.

Chris: Ja, maar heel rustig.
(Rik haalt een gsm tevoorschijn)
En ik zal het maar direct zeggen. Geen geheime politie code. Ik ken ze toch allemaal.

Rik: (In gsm) Collega, we zijn de situatie niet meer meester. We moeten overgaan tot de eisen van de bende.
(stilte)
Zorg voor een snelle vluchtauto. Als er die is neem dan terug contact met me op.
(Rik steekt zijn gsm terug weg)

Frits: En da rast ven de eisen?

Chris: Hij zal dat straks wel doen. Ga jij de andere gevangenen maar halen.

James: Oh ja, dat is waar. Fabunni is ze gaan bevrijden.

Chris: Wat!! Vlug! Erachter aan!!
(Frits gaat af via deur 7)

Jan: Mag ik niet terug naar huis? Ik zal hier toch geen lief vinden.
(boos) Bedankt Rik om mij hier bij te betrekken.

Chris: Blijf maar hier. Misschien kan ik u nog gebruiken.
(Deur 3 gaat open en Greta en Francine komen op. Greta heeft een harnas aan en ze heeft Francine gevangen genomen)

Francine: Laat me los! Laat me los!

Greta: Ik laat u niet los.

Jan: Greta, wat is er?

Greta: Die meid denkt dat ze alles mag met haar revolver.

Francine: Het was een vergissing. Ik was Chris aan het zoeken.

Chris: Hier ben ik. Maar je mag Bill zeggen. Wat kan ik voor je doen?

Francine: James, wat is hier aan de hand?

James: Chris of beter Bill is inderdaad de koerier en hij heeft de leiding overgenomen omdat we niet wisten waar je was. We hebben alles onder controle.

Greta: Je vergeet een klein detail. Ik heb onze meid hier nog steeds stevig vast.

Francine: Laat me los!

Rik: Niet doen! Niet doen!

Greta: Zeker niet.
Mijnheer den Bill, wilt u zo vriendelijk zijn om de wapens weg te leggen?

Chris: Dat zie je van hier.

Greta: In orde, maar dan knijp ik met mijn stalen armen de keel van onze meid wat verder dicht.

Francine: Nee, niet doen! Bill, doe de wapens weg.

Bill: Nee!!

James: Ja, we doen dat wel!

Bill: Ik ben de baas en ik beslis wat er hier gebeurt!
(Greta neemt Francine nog wat steviger vast)

Francine: Los!! Laat los!!

Greta: Billetje, het is aan u.

Bill: Doe maar! Knijp maar zo hard je kan.

James: Neeeeeeeeeeeeee!!!!
(James kan het niet aanzien en stort zich op Chris. Deze laat zijn revolver vallen die Rik vlug opdraagt)

Rik: Laat elkaar los.
(Deur 7 gaat open en Bea, Kelly, Frits en Fabunni komen op. Frits is gevangen genomen)
Collega's, kom eens vlug helpen.
(Bea en Kelly snellen ter hulp en al vlug worden de schurken gevangen genomen met handboeien)
Breng ze weg.

Francine: Hoe kan je me dit aandoen? We zijn toch getrouwd.

Rik: Nee, we zijn niet getrouwd. Alles is maar schijn. Al vele jaren ben ik undercoveragent.

Francine: Dat kan niet! Wij hebben toch leuke dingen meegemaakt.

Rik: Ik deed alles om jou en de bende ooit te pakken te krijgen en vandaag is dat gelukt. Ik heb zelfs een kopstuk van de KZP bende gepakt. Nietwaar Bill?
(Chris antwoord niet)
Veel zeg je niet meer. Stem kwijt?

Francine: Het vals geld heb je toch niet. Daar is Veronique mee weg.

Bea: Zij is al lang gepakt door onze mensen.

Jan: Was die ook van de bende?

Kelly: Nee, zij was toevallig op zoek naar een man met een kasteel.

Bea: Kom, we zijn weg met deze schurken.
(Bea, Kelly, Francine, Chris, Frits en James af via deur 1)

Rik: Wat een mooie dag! Een grote bende is opgepakt en met Frits te pakken heb ik zelfs een moordenaar gevat.

Jan: Wat!! Wie heeft hij dan vermoord?

Rik: De echte kok!!

Jan: Zeg Rik, Hoe dikwijls heb je tegen mij gelogen?

Rik: Niet veel. Echt niet. Maar soms Jan, moest het, om de zaak niet te laten mislukken. En hoe minder je wist hoe beter. Sorry hoor.

Jan: (tot Fabunni) Ben jij ook van de politie?

Fabunni: Nee, ikke Benne niet vanne die politie. Ik benne alleen hele verdrietig noe.

Jan: Waarom?

Fabunni: Omdatte ikke moete stoppen mette zo te praten.

Jan: Dat snap ik niet.

Fabunni: ikke Benne ene andere persoon dan dat ikke ben.

Jan: Hoe? Bedoel je dat jij Fabunni niet bent.

Rik: Nee Jan. Fabunni bestaat niet eens.
(Fabunni veegt wat zwarte smink van zijn gezicht)
Weet je nu wie hij is?

Jan: Maar.... Jij bent

Fabunni: inderdaad. Charel uwe melkboer.

Jan: Zit jij mee in dit complot?

Fabunni: Ik speel graag toneel hé.

Jan: Allee, nog een stomme vraag. Het kasteel zal ook niet van mij zijn zeker.

Rik: Nee, want Albert Janssens bestaat niet.

Jan: Daar verschiet ik nu niet van.

Fabunni: Maar ene Albert Maes bestaat wel.

Jan: Die ken ik niet.

Rik: Dat geloof ik, want die man is overleden.

Greta: Hij was mijn grootvader.

Jan: Dus dit kasteel is van u?

Greta: Ja Jakke of mag ik vanaf nu Jan zeggen?

Jan: Ja, maar ik snap het allemaal niet.

Rik: Dat hoeft niet. De bende is weg en Greta heeft haar kasteel terug.

Fabunni: Kom Rik, we zijn weg.

Rik: Jan, nogmaals sorry maar ik kon niet anders. Daag.
(Rik en Fabunni af via deur 1)

Jan: Allee, proficiat met uw herwonnen kasteel.

Greta: Dank u.

Jan: Wie is eigenlijk op het idee gekomen om mij erbij te betrekken?

Greta: Uw melkboer. Naar het schijnt heb je ooit eens vertelt dat je graag in een kasteel wilde wonen.

Jan: Ja, dat is waar. Dat heb ik ooit eens vertelt.

Greta: Uw wens is dus uitgekomen.

Jan: Ja dat wel maar mijn poes heb ik nog niet gevonden.
(Greta kijkt hem strak aan)

Greta: Ik heb al wel mijn kater gevonden.

Jan: Oh, je bent niet meer vrij. Er is al een baron voor dit kasteel.

Greta: Ja, maar hij weet het zelf nog niet.
(nogmaals kijkt Greta hem strak aan)

Jan: Bedoel je dat?

Greta: Wil jij mijn baronnetje worden lieve kater?

(stilte)

Jan: Ja, mijn lieve poes.

Greta: Ik zie je graag Jan.

Jan: Ik eu ...
(Greta zoent Jan)
U ook.
(ze omhelzen elkaar nogmaals)

EINDE

Bij de auteur is steeds een gratis catalogus te verkrijgen.

Wauters Karl
Kapelstraat 60
2223 Schriek
015/23 68 76
0476 / 46 73 69
kiro@skynet.be
www.bloggen.be/karlwauters